

M A J
1985

misli

THOUGHTS - LETO 34

TOKRAT me je poleg priprave majske številke MISLI zadelo še eno delo, ki sem se ga bal in tudi že nekaj časa odlašal: selil sem uredništvo in upravo v drugo sobo, pa še sebe sem preselil. To odločitev je narekovala praktičnost in ko bo vse dokončno urejeno, bom zadovoljen jaz kakor tudi duhovnik – gost oz. sobrat, ki bi mi prišel pomagat v dušnem pastirstvu.

Star slovenski pregovor pravi: *Dvakrat seliti se pravi enkrat pogoreti ali tako nekako. Pogorel ravno še nisem, hvala Bogu, a šele ob takih selitvi se zaveš, kakšne gore papirja, tiskovin, izrezkov in zapiskov se je nabralo. Mnenja sem, da se proč še vedno lahko vrže, sem se pa že velikokrat kesal, ker sem kaj le prehitro vrgel v koš...*

No, ob prihodnji številki bom že menda na tekočem in bo selitev za mano. Našel pa sem v teh dneh toliko založenih ali pozabljenih pism, da me je postalo sram. Vsaj na nekatera so pisci le pričakovali odgovor, pa ga ne pričakali. Ni bila moja lenoba kriva, o tem ste lahko prepričani. Opravičil bi se pa le rad vsem, ki jim nisem odgovoril. Osebnostno bi bilo bolj fletno odgovarjati na pisma kot pa napenjati možgane ob vsakomesečni izdaji MISLI. Priznam pa, da me uredniško delo privlačuje kot magnet – to pa gre na račun pism, ki ne bodo nikoli odgovorjena.

– Urednik in upravnik

Slika na platnicah: Stoletnim kape-licam se po Sloveniji pridružujejo nove, kakor tale ob cesti na Golnik

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) – Izdal Slovenian Research Center of America. – Cena I. dela 7.– dol., drugega 8,50 dol.

SLOVENSKO SLOVSTVO – BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) – A. L. Ceferin (ed.) – Cena 11.– dolarjev.

ANGLEŠKO–SLOVENSKI in SLOVENSKO ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi, žepna izdaja. – Komac - Škerlj – Cena 8.– dolarjev.

ANTOLOGIJA SLOVENSKEGA ZDOMSKEGA PESNIŠTVA, izdana v Argentini, 280 strani. Vezana knjiga 16.– dol., broširana 13.– dol.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III.del. – Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig skupaj je 40.– dol. (Posamezne knjige: prva 7.–, druga 9.– in tretja 28.– dolarjev.)

LJUDJE POD BIČEM – Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. – Cena vsem trem delom skupaj samo 10.– dolarjev.

VERIGE LAŽNE SVOBODE – Zanimivo knjigo je napisal misijonar Andrej Prebil CM. – Cena vezani knjigi 13.–, broširani pa 10.– dol.

POLITIKA IN DUHOVNIK – Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika Msgr. I. Kunstlja. Cena 2.– dol.

SLOVENIAN HERITAGE (Vol. I) – Zbral in uredil dr. E. Gobetz, izdal Slovenian Research Center of America. V angleščini pisana knjiga o slovenskih dosegih v svetu, 642 strani večjega formata, trdo vezana. Vredno branje zlasti mlademu rodu med nami. Cena 18.– dolarjev.

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSKEM I.del. – Odlična študija razvoja dogodkov 1941 – 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos, izdala Samozaložba v Rimu. Cena 13.– dolarjev.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO – Izjave prič o teharskih dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. Cena 2.– dol.

V ROGU LEŽIMO POBITI – Opisuje Tomaž Kovač, priča pokola tisočev po končani revoluciji leta 1945. – Cena 2.– dolarja.

PERO IN ČAS I. – Izbor iz pisanja Mirka Javornika od leta 1927 do leta 1977. Obsežna knjiga 529 strani. Cena 15.– dolarjev.

NAŠ IN MOJ ČAS – Zbirko študij etničnih in kulturnih vprašanj je napisal dr. Vinko Brumen, Argentina. Cena vezani 13.–, broš. 10.– dol.

ZEMLJA SEM IN VEČNOST – Pesmi Karla Mauserja. Cena 5.– dol.

misli

(THOUGHTS) – Religious and Cultural Monthly in Slovenian Language – Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia – Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) FR. BASIL A. VALENTINE, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'BECKETT ST. KEW, VIC. 3101 – Tel.: (03) 861 7787 – Poštni naslov: MISLI, P.O. BOX 197, KEW, VIC. 3101 + Naročnina za leto 1985 (Subscription) \$ 6.–; izven Avstralije (Overseas) \$ 10.–; letalsko s posebnim dogovorom. – Naročnina se plačuje vnaprej – Poverjeništvu MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo – Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema – Za članke objavljene s podpisom odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3101 – Tel.: (03) 380 6110

MAJNIK KLIČE...

TOLIKO lepega je bilo že napisanega o materah. Slovenska literatura je polna izbranih besed, s katerimi so jih proslavljali naši vrhovi peresa. Res, le kaj bi narod brez dobrih mater, kako dolgo bi mogel obstati? In kaj bi naše zdomstvo, ko bi mater ne imeli, teh stebrov slehernega doma, ki bi rad ostal slovenski kljub temu, da je daleč od rodne domovine?

Mesec maj pa nas približa — naši skupni Materi Mariji. Le kaj bi krščanstvo brez nje? Težko si predstavljam življenje po veri, a brez topline materinskega srca, ki nas spremlja na poti, nam vliva upanja in nas bodri k vztrajnosti, da ne omagamo v svojih slabostih. Če že naši telesni materi ni nič pretežko in prehudo v ljubezni do otroka, kaj naj potem rečemo o Mariji, ki jo je sam Bog izbral za Mater svojega Sina ter je prav po božjem materinstvu postala tudi naša Mati?

Letos obhajamo štiridesetletnico tistega maja 1945, ki je postal eden zgodovinskih mejnikov našega izseljenstva. Ko so vsi svetovni časopisi oznanjali na prvih straneh, da je vojne konec in je nastopil mir, so bili pri nas eni pijani zmage in želje po maščevanju, drugi pa so se pridružili trumam tisočev in tisočev, ki so se valile kakor veletok preko Ljubelja v begunstvo. Očividcu ne morejo prizori tistih dni nikoli več izspomina: dolga procesija kmečkih vozov, naloženih z najpotrebnejšim, s kopicco otrok na vrhu cul in žakljev in skrinj... Zaskrbljeni obrazi zgaranih slovenskih mater in starih mater z rožnimi vencami v rokah...

Vetrinjsko polje pri Celovcu je kar žež noč postalo brezmejno taborišče. In kakor pri Izraelcih na pohodu iz Egipta skozi puščavo, je bilo v teh brezdomcih neomajno zaupanje v božjo pomoč in v varstvo majniške Kraljice. Vetrinjska cerkev je bila premajhna, da bi sprejemala vse množice. Polje je dobilo zasilni oltar na prostem in na njem je zakraljevala podoba Marije Pomagaj. Koliko molitev je slišala, zahval in prošenj! Koliko solza je videla proti koncu maja in v juniju, ko so pričela prihajati poročila o usodi z zvijačo vrjenih in kruto pobitih...

In ko so se potem vetrinjske množice razkropile po številnih begunskih taboriščih — prav v vsakem je zakraljevala Marija Pomagaj ter usakodnevno obiskovalcem delila tolažbo in utrjevala upanje. Isto se je dogajalo po begunskih taboriščih Nemčije in Italije. Povsod je Slovence, osirotele za drago domovino, srečavala Marija in jim s svojim zgledom — saj je bila

LETNIK

34

ŠT. 5

M A J

1985

VSEBINA:

- Majnik kliče . . . — stran 97
Obljuba Mariji Pomagaj
iz leta 1976 — stran 98
Bratje! Kvišku srca! (Iz govora
dr. M. Kremžarja) — stran 99
Neoddana pisma materi
— Po D. Ž. — stran 100
Ivan Cankar in njegova mati
— Karel Cankar — stran 101
Kaj pravijo Nemci o slovenskih
apostolih — K. Färber - J. Rode
— stran 102
Mati — pesem
— Ivan Albrecht — stran 103
Spomini na maj 1945
— Karel Mauser — stran 104
Dom — rodovitna njiva
— Zdenka Jan — stran 107
Ađelajdski odmevi
— P. Janez — stran 109
Izpod Triglava — stran 110
Božja beseda — Po Marijinem
vzoru ... — P. Ciril — stran 112
Izpod sydneyjskih stolpov
— P. Valerijan — stran 114
Pesem dveh src — roman
— Florence L. Barclay
— stran 116
Naše nabirke — stran 116
Mati moli — pesem — J. Murn-
-Aleksandrov — stran 118
Naša kapelica
— Ivanka Žabkar — stran 119
P. Bazilij tipka . . . — stran 120
Z vseh vetrov — stran 122
Kotiček naših mladih
— stran 124
Križem avstralske Slovenije
— stran 125
Dajmo si duška: smeh je zastoj
— pravijo doma — stran 128

**VSAKO LETO
NA PREDVEČER PRAZNIKA
MARIJE IZ BREZIJ,
KI VARUJE
SLOVENSKI NAROD
IN SLOVENSKA IZROČILA
V SVETU,**

23. MAJA,

**BOMO V SVOJIH DOMOVIH
PRIŽGALI SVEČE,
PREŽIVELI BOMO VEČER
V MISLIH
NA KRŠČANSKA IZROČILA,
KI SO STOLETJA
VODILA NAŠ ROD
V DOMOVINI,
OBLIKUJEJO DANES
NAS V SVETU
IN PO NAS NARODE
MED KATERIMI ŽIVIMO.
VABIMO VSE SLOVENCE
V DOMOVINI
IN VSE ROJAKE
SLOVENSKEGA IZROČILA
V SVETU,
DA SE NAM PRIDRUŽIJO!**

To je bil slovesni sklep naše narodne skupine, zbrane leta 1976 na evharističnem kongresu v Filadelfiji, ZDA. Tudi letos se na ta "Marijin večer" pridružimo ostalim rojakom doma in po svetu!

ona prva begunka, ko je z Jezusom v naročju ob varstvu svetega Jožefa bežala pred Herodom v Egipt – in materinskim razumevanjem dvigala pogum ter sušila solze. Kako je takrat odmevala pesem, ki so jo pela srca, ne le ustnice:

Mati Marija na tuje je šla,
z Jezusom, Odrešenikom sveta,
z njo sveti Jožef v temno noč –
Mati Marija, bod' nam v pomoč!

Dom zapustili smo svoj tudi mi,
revni begunci s teboj smo zdaj vsi.
Molimo k tebi upajoč:
Mati Marija, bod' nam v pomoč! . . .

In te množice tistega nesrečnega maja 1945 so se razkropile po svetu. In prinesle so novega življenja slovenskim skupinam v zdomstvu, ki so že precej hirale – v Argentini, Kanadi, Združenih državah Amerike . . . Postale so temelj Slovenije v svetu po novih deželah, kjer si prej mogel Slovence skoraj prešteti na prste. Kamor so prišli, so našli tudi Marijo, ali pa so jo sami postavili na častno mesto.

In pridruževale so se jim v teku teh desetletij nove množice rojakov: sprva novi begunci, potem že s potnim dovoljenjem. številni sorodniki, končno tudi mnogi po lastni izbiri za boljši kos kruha. Ti zadnji morda niti ne razumejo in ne znajo ceniti žrtve begunca izpred štirih desetletij. Pa to ni važno, saj imamo pravico do svobodnega mišljenja in izražanja. Dejstvo je, da je tudi med nami pod Južnim križem začetek slovenske družine – begunski. Že zato spomin štidesetletnice ni brez pomena.

Kdor koli to bereš: ali je Marija še tvoja Mati? Se še spominjaš, kaj si ji obljubljal tistikrat, ko si se odpravljaj na nevarno pot preko meje v tuji svet? Pa tudi če si odhajal že s potnim dovoljenjem – dolga pot pred tabo je bila pot v neznanu in kar si imel vere v srcu, je z Marijino podobo dobre Matere lajšala ločitev in budila nade. Danes smo vsi isti del Slovenije v svetu. Nihče nam ne brani, da bi ne ostali med sabo povezani kot slovenska narodna skupnost. Ostanimo pa tudi družina božjega ljudstva z zavestjo otroške vdanosti, da nad nami bedi Marija Pomagaj, naša Kraljica! Kjer koli smo – smo njeni otroci! Zares čudovit je občutek, da imaš Mater in se v težavah lahko varno stisneš v njej topli objem. Kaj ne potrebuješ tega tudi ti, dragi rojak?

Bratje! Kvišku srca!

Tu je nekaj misli iz slavnostnega govora dr. Marka KREMŽARJA na 30. Slovenskem dnevu, ki so ga argentinski Slovenci obhajali letos dne 14. aprila.

ZAVEDNEMU Slovincu je vsak dan — slovenski dan!

Praznik slovenskega dne pa, ki ga praznujemo danes v Slovenski vasi in katerega obhajajo svobodni rojaki v teku leta širom sveta, je dan, ko se zberemo — da se še posebej uživimo v svojo slovensko resničnost in poudarimo našo narodno vzajemnost.

Vsak praznik slovenskega dne je dan premisleka na naši skupni poti. Toliko bolj nas kliče k poglobitvi ta dan letos, ko stopamo ideološki begunci — slovenska politična diaspora — v svoje štirideseto leto.

Razmišljanje ob tem zgodovinskem mejniku naj pričnem z mislijo, ki preglašča danes v meni vse ostale: Bratje! Kvišku srca! Kajti — zgodovino vodi Bog!

Smo svobodni ljudje. Odločamo se vsak dan za ali proti naravnemu redu; v nas samih, v družinah, v narodni skupnosti. Vsak dan gradimo ali rušimo.

Veliko je med nami požrtvovalne velikodušnosti, a mnogokrat so naše odločitve nasprotno — posledica slabosti. Vendar, ne prepustimo se malodušju, kajti Stvarnik piše ravno tudi s krivimi črkami, kadar mu zaupamo.

Neskončna Dobrota in Resnica nas spremlja in nas nikdar ne zapusti, kajti Bog je zvest!

Zato naj bo slovenski dan v štiridesetem letu zdomstva: dan slovenskega upanja in zaupanja, ki raste iz božje in iz človeške zvestobe.

Vsa naša dejanja, storjena v skladu z ustvarjenim redom iz ljubezni do skupnega rodu, četudi tisoče kilo-

metrov od slovenske zemlje, pomagajo odkupovati skupno slovensko bodočnost.

Ni prvič, da Bog preskuša narode s trpljenjem in begunstvom daleč od rodne zemlje.

Izraelce je na begu iz Egipta prečiščeval v puščavi štirideset let!

— Bili so begunci, ker so ljubili svobodo — kot mi!

— Imeli so pred seboj sen svoje svobodne domovine, svoje obljubljeni dežele . . .

— Pobegnili so pred nevarnostjo krive vere, da bi mogli živeti zvesti Bogu.

— Tudi njihov beg je bil čudežna rešitev, ki nalaga odgovornosti.

— Njihova vera je bila večkrat preizkušana in tudi v njihovih srcih se je malodušnost borila z vero v božjo zvestobo.

— Kot plevel so morali trebiti iz svoje srede materializem, ki jim je ogrožal rod in vero.

Štiridesetletno zdomstvo je bilo tedaj in je danes: pogreb malodušnih in utrditev zvestih.

Pot preko puščave je bila istočasno telesna, duhovna in družbena priprava za novo zgodovinsko obdobje, ki naj bi potekalo v skladu z božjo zakonodajo.

Prav tako bo naše begunstvo prag pred novo dobo slovenske zgodovine, če bomo mi v zdomstvu in bratje doma prestali preskušnjo zvestobe Bogu in Sloveniji.

Smer proti ljubljeni deželi je vedno ista! Ostanajo smotri, ostanajo vrednote — četudi odmro in se zamenjajo vodniki. Ohraniti smer je dolžnost generacij!

Brez zvestobe, ki prehaja iz roda v rod, bi ne bilo — in ne more biti — svobodnega naroda — ne pred tisoči let in ne danes!

Vemo, da drži tudi za nas prerokov opomin, naj skrbimo za blaginjo dežele, ki nam izkazuje gostoljubje, in za napredek družbe, v kateri živimo. A pri tem pazimo, da ne zapademo malikovanju tujih bogov, da ne pozabimo na svoje korenine in na dolžnost, ki jo imamo do lastnih bratov.

Člani istega narodnega občestva — bodisi v telesni, bodisi v duševni stiski — smo si, kljub razdaljam, vedno najbližji.

In naš narod preživlja že desetletja strašno stisko.

Vendar, ker trdno verujemo v slovensko zvestobo, čeprav skrito pod oklepom nasilja ali razpršeno širom sveta, smemo verovati, da čakata v prihodnosti tudi naš narod resnična svoboda in samostojnost.

D. Ž.

ko ji mama nič ne pove, kako tudi ona njej ne more nič zaupati. Tuji sta si, kot da bi ne bili mati in hči.

Pa tudi za to se ti moram zahvaliti, da si vedno spoštovala mojo svobodo v vsem, kjer se ti je zdelo, da to smeš.

Vedno si mi pustila moj okus za oblačenje in nikdar me nisi silila k svojem okusu, čeprav vem, da se

Neoddana pisma materi

MAMA, nikoli ti še nisem rekel, da te imam rad. Tudi to pot ti ne bom. Pravzaprav bi na tale kos papirja to lahko zapisal, saj ga bom takoj potem raztrgal, da ja ne bo prišel komu v roke. Ne, tudi na papir ne morem tega zapisati. Sem pač tak. Menda smo bolj ali manj vsi moški taki, da nam ta beseda ne gre prek ustnic.

Pa ti lahko zaupam, da sva zadnje čase, ko si bila v bolnišnici, z atom ob večerih večkrat ugotovila, da je pravzaprav doma dolgčas, če tebe ni. Ne, lačna nisva bila, tudi pospravljala sva za silo, a je kljub temu nekaj manjkalo.

Tudi sicer se ti in jaz ne pogovoriva veliko, čeprav si ničesar ne skrivava. Lažje se pogovorim s tujim človekom kot s teboj. Pa nisva tega kriva ne ti ne jaz. Nekateri celo pravijo, da je to lahko znamenje velikega spoštovanja, velike ljubezni. Ne vem. Mogoče. Ljudje smo različno ustvarjeni. Jaz sem tak.

Včasih premišljam, kako ti misliš o meni.

Da me imaš rada, no, o tem nisem nikdar podvomil. Da si name ponosna, kot je vsaka mama na svoje otroke ponosna, tudi to mi je precej jasno. Čeprav ne vem, če imaš ravno največ razlogov za ta svoj ponos. Na drugi strani pa spet mislim, da le nisem najslabši.

Vem, da bi bila bolj vesela, ko bi se več učil, ko bi znal stvari za seboj bolj pospraviti, ko bi ti bolj pomagalo, ko bi . . . , ne vem, kaj še vse. A kaj hočemo: svetnikov je malo.

No, takole bom rekel: dobra mama si in vesel sem, da te imam.

Tomaz

MAMA, za ta tvoj dan bi ti rada povedala, kako sem ti hvaležna za to, da si bila vedno moja prijateljica. Vse si mi pojasnila, kar sem te vprašala, in marsikakšno težko vprašanje si mi sama od sebe razložila.

Ti ne veš, kako me za to moje prijateljstvo s teboj moje sošolke zavidajo! Vanda mi tolikokrat toži, ka-

v tem čisto ne ujemava. Vem, da mi nisi mogla kupiti vedno vsega, kar bi jaz rada imela, a to ni bilo iz nasprotovanja meni ali celo iz zavisti, kot se tudi kje zgodi.

Tudi glede poklica me nisi nikoli silila. Tatjana mi pripoveduje v šoli, kako jo mama skoraj dan in noč nagovarja, naj postane zdravnica – sama si pa nič drugega ne želi, kot da bi bila dobra gospodinja. Koliko, reva, za to trpi!

Gotovo nisem idealna hčerka – sicer pa, le kje je kakšna? – poleg tega sem prav v letih, o katerih vsi pravijo, da so težka – gotovo me razumeš, saj si šla sama skozi – a mislim, da že postajam bolj odgovorna in da bo z menoj vsak dan lažje.

Vem, da me imaš rada, vem, da me razumeš, vem, da boš znala potrpeti z menoj tudi za čas do moje polne zrelosti.

Moja ljuba mama, tisoč poljubov za vso tvojo ljubezen!

Helena

MAMA, jaz bi si šel z vsakomur v lase, kdor bi se hotel iz tebe norčevati. Pa tudi ponosen sem nate. Ne zahtevaj pa od mene, da bi ti govoril, kako te imam rad! To ni za moške!

Vem, da ne znam svoje hvaležnosti pokazati. Pa vendar premišljam večkrat zvečer, ko ne morem zaspati, kako je pri nas lepo.

Kljub vsemu sem ti za veliko stvari hvaležen.

Na primer za to, da hodiš v tovarno delat. Poleg vsega dela doma. Vem, da bi ti moral več pomagati, a kaj, ko me to toliko stane. Saj ne bo vedno tako, vem, da ne, a sedaj je tako. Upanja nad menoj ne smeva izgubiti ne ti ne jaz.

Pa to mi je tudi všeč, da me pred atom včasih braniš. Saj imam ata prav tako rad, nič ne rečem. A le mislim, da človeka ženska bolj razume kakor pa moški.

Ti sama najboje veš, da nisem slab. Se pravi, malo slab je vsak človek. A jaz imam rad rože in živali in male otroke – in za takega človeka pravijo, da ni slab.

Vem, da bi se moral bolj učiti. Vem, da kracam kakor kokoš. Vem, da se rad lepo oblačim. Vem, da mi je televizija preveč všeč. A kaj hočem! V teh letih sem sam sebi najbolj v napoto – kako ne bom

potem drugim!? Pa bo že boljše. Vem, da bo.

Sicer me imaš pa tudi ti rajši takšnega kot sem, to dobro vem. Ali pa bi rajši imela gladko polizanega fantka, ki bi se vedno samo smehljaj, ki bi vedno odgovarjal "Ja, mamica!", ki bi bil kakor punčka?

Predlagam, draga mama, da ostaneva prijatelja. Oba bova malo potrpeča, pa bo šlo, kajne?

Peter

Ljubka
cerkvlca
sv. Katarine
na poti
Bled – Vintgar

Ivan Cankar in njegova mati

Tale dragoceni zapisek nam je zapustil Ivanov brat KAREL CANKAR, deveti od dvanajstih otrok Cankarjeve družine. Od vseh bratov in sester sta si bila najbližja. Karel je postal duhovnik in je umrl 1953 v Ljubljani.

NAŠA mučeniška mati nam je umrla leta 1897, dne 27. septembra. Bil sem takrat v šesti šoli. Ivan pa, že dunajski visokošolec, je bil doma na Vrhniki. Dan poprej mi je sporočil na dopisnici, da nam je umrla stara mati – mati naše pokojne matere – in me je vabil na pogreb. Prišel sem domov in našel tudi mater na odru. Naše stanovanje je imelo samo dve sobi: v eni je lažala na odru stara mati, v drugi pa njena hči, naša mati.

Spominjam se, da je bil Ivan kakor blazen; ni mogel pojmiti, da mu je umrla mati, ki jo je tako neizmerno ljubil. Tudi ona ga je imela med nami vsemi najrajši. Ko so vsi drugi obupavali nad njim in ga zmerjali z izprijenim študentom, je ona verovala v njega, v njegovo srce in njegov talent. Z neko čudovito vero je prisluškovala njegovim visokoletnim sanjam, njegovim načrtom za bodočnost, ki je bila

vsa lepa in sijajna. Kadar je utegnila, je brskala po njegovih papirjih, prebirala njegove mladeniške pesmi in je bila trdno prepričana, da pride čas, ko bodo ljudje drugače sodili o njem in ne bodo več prezirali njega ter nje zaradi njega. Ta trdna vera matere, ki je edina z ljubeznijo pokrivala njegove slabosti in ga branila pred hudobnimi jeziki, je začrtala globoko brazdo v Ivanovem srcu in v njegovih delih.

Pokopali smo staro mater, kakor smo znali. V hiši ni bilo krajcarja in jutri bo materin pogreb. Ivan je kot brezumen blodil okoli, potem se je pa napotil v Ljubljano. Že prej je bil izročil Bambergu svoje pesmi in prišla mu je rešilna misel, da dobi honorar in oskrbi z njim materi dostojen pogreb. In zares, s honorarjem 80 goldinarjev, ki jih je prejel za svojo prvo knjigo, za pesmi, ki jih je pokojna mati v rokopisu z naivno pobožnostjo prebirala in zrla v njih lva-

novo prihodnost, je poplačal Ivan pogrebne stroške za ljubljeno mater.

Vpliv pokojne matere je ostal na Ivana trajen, neizbrisen. Ovekovčič jo je v svojem romanu "Na klancu". Nekoč mi je pisal: "Kadar boš bral roman 'Na klancu', se boš spomnil na mater; tudi jaz sem veliko mislil nanjo, ko sem pisal."

Naša mati je bila globoko pobožna mati. V večnem stradanju in brezmejnem siromaštvu jo je krepila vera v božjo pomoč. Tako dobro se je spominjam objokane, kako sedi ob praznem ognjišču in premišljuje, kaj bi nam dala za kosilo in za večerjo, lačnim in preplašenim, in kam bi šla iskat na posodo. Slabo je bila oblečena in ob nedeljah je hitela k zgodnji maši, zavita v široko preperelo ruto, da bi na praznik ob belem dnevu ne razodevala svojega siromaštva. Sključena v kotu je molila in bila vsa srečna, ko je videla Ivana in mene, da ministrirava pri oltarju. Popoldne pa je nas otroke vodila k Sv. Trojici,

KARL
FÄRBER
Prevedel
J. Rode

Kaj pravijo Nemci o slovanskih apostolih

OBA brata sta bila rojena v Grčiji, v Tesaloniki. Pripadala sta grški Cerkvi in vsa njuna vzgoja je bila grška. Toda tedaj grška Cerkev še ni imela tistega žalostnega prizvoka kot ga ima danes: med njo in Rimom še ni zeval razpad razkola. A tu in tam so že začele kliti klice škodljivega sumničenja in napačne ljubosumnosti. Prav ta zmotna ljubosumnost je povzročala Metodu toliko hudih nasprotovanj in otežkočala njegovo delo.

Slovani, mlad in še poganski narod, so bili za grško Cerkev tako misijonsko področje, kot so bili za rimsko Cerkev Germani. To nalogo grške Cerkve sta izpolnila sveta Ciril in Metod. Pokristjanjenje Slovanov sta si vzela čisto za svoj življenjski poklic. Oba sta bila meniha. Metod, zakasnel poklic, je bil prej v službi politike in prav ko se je odpovedal svetu, mu je cesar

kjer je opravljala križev pot okoli cerkve, mi pa smo s strahom in grozo strmeli v kričeče podobe neusmiljenih Judov, ki bičajo in križajo Kristusa. Spominjam se tudi tega, da je bila mati vselej, ko se je vrnila iz cerkve, vedrejša in da zvečer ni jokala.

Ta njena živa vera v Boga in njeno neomajno upanje v boljšo prihodnost se je vcepila tudi Ivanu v srce. Vem dobro, da je Ivan zadržal materino sliko, kakršna je bila v resnici: slika trpeče žene z živo vero, z večnim upanjem in z brezmejno ljubeznijo. In ta materina slika ga je spremljala skozi življenje in smrt. Nikoli se ni otesel materine podobe, ki se mu je vsadila v mehko in plemenito srce. Njegov evangelij, ki ga je oznanjeval trpečim, ponižanim in razžaljenim, "o trpljenju in o zmagoslavnem poveličanju iz trpljenja", je bila dediščina, ki jo je prejel od svoje matere. In ko mi je rekel na smrtni postelji, da mu velikokrat prihaja na misel pokojna mati in da jo bo pozdravil, ko se z njo snide, sem vedel, da ga je mati vodila iz trpljenja v poveličanje.

nameraval poveriti novo službeno mesto upravitelja. V trenutkih slovesnih obljub je tudi on verjetno čutil težo besed: "Če si se odločil res v vsem slediti Gospodu in biti njegov pravi učenec, potem bodi odslej pripravljen na delo brez počitka, na boj brez miru . . ."

Oba sta morala znati vsaj en slovanski jezik. Ta je bil morda narečje bolgarskega dela Macedonije. Najprej sta obhodila severno obalo Črnega morja. A le spotoma. Cesar jima je poveril oznanjevanje evangelija med Slovani. V slovanski jezik in bogoslužje sta uvedla mnoge novosti in posebnosti, ki so ostale do danes. Prav zato, da bi se bolj prilagodila in približala

slovanski duši, nista uvedla latinskega ali grškega obreda, kar bi bilo bolj enostavno, ampak sta vpeljala nov obred na podlagi slovanskega jezika. Ciril je šel celo tako daleč, da je izumil nove črke. Grške črke je prilil posebnostim slovanskih jezikov. To je bila in je še cirilica. V tej so pisali Bolgari in Srbi. Cirilove pisave sta se posluževala Tolstoj in Dostojevski, nesmrtna ruska pisateljca. Toda Ciril ni gojil kake posebne želje po iznajdbi nove pisave, hotel je le čim globlje zakoreniniti nauk Kristusov v slovansko dušo.

Rim je z zanimanjem in pozornostjo sprejemal prizadevanje svetih bratov. To velja zlasti za papeža Nikolaja I. Toda ob vsej tej dobri volji je drugje kmalu zagorel tudi plamen zavisti in neutemeljenega sumničenja. Zato ju je Nikolaj v iskreni očetovski dobroti in poln razumevanja poklical k sebi. Temu klicu sta se takoj odzvala. Spotoma sta na Krimu vzela s seboj se dragocen dar za papeža: zemeljske ostanke sv. Klemenca Rimskega. Toda leta 868, malo pred njunim prihodom, je legel v grob Nikolaj I. in z njim vsi veliki načrti o sodelovanju s svetima bratoma. Kmalu za njim je umrl tudi Ciril v grškem samostanu na avensinskem griču rimskega mesta. Tako je nesreča sledila nesreči.

Nikolajev naslednik je Metoda posvetil za škofa in ga imenoval za papeškega poslanca v Panoniji in na Moravskem. S tem je potrdil jezik in obred, ki sta ju solunska brata uvedla med Slovani. Za celotno krščanstvo je bil ta papežev korak odločilnega pomena: vsa velika slovanska družina je tako našla in sprejela pravega Boga.

A ta korak, ki je po eni strani olajšal Slovanom pot k Bogu, je po drugi strani pomenil za Metoda začetek križevega pota, s trnjem posutega, brez Cirilove pomoči in opore. Grenka je bila ta doba in je trajala prav do njegove smrti. Toda vse to trpljenje in zasramovanje ni prihajalo le s strani poganskih

Moravanov, marveč celo s strani lastnih bratov po veri, ki so pripadali latinski Cerkvi in frankovskemu kraljestvu. Uvedba slovanskega jezika v bogoslužje jim je dala povod za preganjanje Metoda. Deloma so bili res morda vzrok te gonje proti Metodu politični razlogi, češ da to pomeni čezmerno priznavanje in odvisnost od vzhodnega cesarstva. Izbira naj bi bila: ali Bizanc, ali frankovsko kraljestvo.

Pozneje je bil Metodu onemogočen vstop v Panonijo in na Moravsko, ker sta bili obe zapleteni v vojno. Zato se je napatil k drugim narodom, ki pa so pripadali k solnograški škofiji. Njegovo delo je tudi tu hitro dalo povod za podlo sumničenje in ljubosumnost. Solnograški škof, ki ni gledal Metoda z dobrimi očmi, je na nekem pokrajinskem cerkvenem zboru dosegel njegovo obsodbo in zapor v nekem samostanu v Regensburgu (870 – 872). Precej časa je minilo, preden so mu na papežovo ostro zahtevo vrnilo svobodo. Po tem je prišla še nenadna prepoved rabe slovanskega jezika. Metod je moral večkrat potovati v Rim na zagovor in da utemelji svoje mišljenje in ravnanje. Končno je leta 880 le dosegel, da je papež Janez VIII. s posebnim odlokom uradno dovolil rabo slovanskega jezika v Cerkvi. Toda kljub vsemu je boj med latinščino in slovanščino, za in proti Metodu, trajal prav do njegove smrti.

Ko danes gledamo nazaj, se lahko vprašamo: kako bi bilo s Cerkvijo, če bi Rim tedaj ukinil v bogoslužju slovanski jezik? Ali se ne bi morda ves slovanski vzhod odločil za grški jezik in tako zdrsnil v kasnejši razkol? Pozneje so se res, na žalost, Rusi, Bolgari in Srbi s cerkveno staroslovanščino priključili grškemu razkolu. Toda tisti narodi, ki so bili pod neposrednim blagodejnim vplivom sv. Cirila in Metoda, npr. Čehi in Moravani, pa so kasneje sprejeli zahodno kulturo in vpeljali v bogoslužje brez večjih težav latinski jezik.

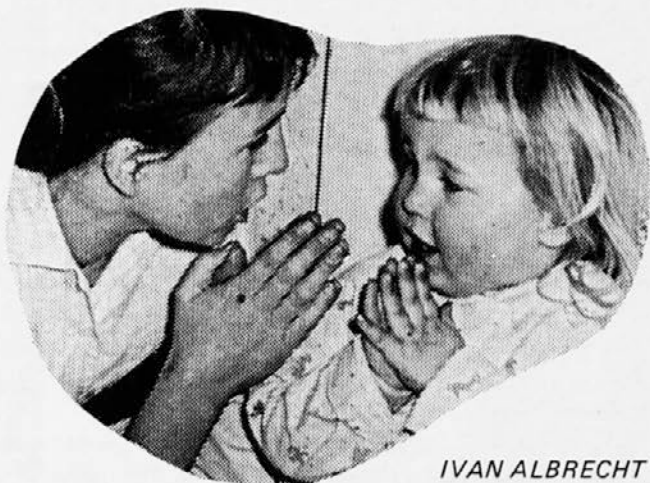
MATI

*Ali veš, otrok moj zlati,
kako mi je, ko kličeš: "Mati!"?*

*Nebesa bi rada k tebi prizvala,
v njih čisto sama s tabo ostala.
Le Bog naj bi gledal naju, Bog sam,
in skril naju v svoje ljubezni hram.*

*Ali veš, otrok moj zlati,
kako mi je, ko kličeš: "Mati!"?*

*Nimam besede več . . . Le iz oči
vsa moja sreča naj tebi žari!*

IVAN ALBRECHT

SPOMINI

Ljubelj grenkih spominov

KRIŽEVA POT

KADAR pomislimo na majnik, mislimo na sonce, na obsijano zemljo, na cvetje. Tudi majnik leta 1945. je bil tak. Toda še nekaj je bilo: Evropa v razvalinah. Tuljenje siren je sicer utihnilo, toda iz krvi in dima so začrneli požgani domovi. Taborišča so izbruhala okostnjake, zemlja je v svojem naročju pila kri in mozeg ubitih. Povsod je bilo tako.

V tistem času se je odprl Ljubelj in slovensko ljudstvo je v dolgi procesiji odhajalo na tuje. Starci in starke, zreli možje, otroci. Z vozovi, peš, z eno samo željo, priti iz pekla, ki se je odprl nad slovensko zemljo.

Nekoč se bo razgrnila hudobija časa in ljudi. Razgrnilo se bo vse, kar nam je danes neznan. Marsikaj je že pokazal čas. S prstom pokazal. Nam v veliko korist, mnogim v veliko sramoto. Preveč je vsega, da bi človek dojel. Kakor tiho leže tisti grobovi tam za Dravo v Liencu in Špitalu in nam molče govore o krivicah, tako je še marsikaj, za kar ne vemo. Pride čas, ko bo vsak grob govoril . . .

Ljubelj je bruhal ljudi. Prerivanje, jok, vpitje, strelji. Za hrbotom domovina z domačijami.

Njive so vekale za ljudmi, stegale roke, prosile.

Čez dva tedna se vrnemo, so si obljubljali ljudje v srcu in na glas.

Pot pa je vodila samo naprej. Kam, ni nihče vedel. Samo naprej, do tja, kjer ne bo več rdeče zvezde.

Množica se je usipala proti Borovljam. Uniforme, tuje in domače, govorice od vseh vetrov, strah, upanje, obup, vse se je mešalo v srcih. Kdo nas čaka in kako nas bo pričakal?

Proti Celovcu! Samo naprej, samo naprej. Ropotanje voz, otroci zmučeni strme po neznanih krajih.

. . . na tisti majnik 1945 in pričetek našega begunstva ne morejo biti bolj živi kot po kle-
ni besedi pokojnega pisatelja KARLA MAU-
SERJA. Ob štiridesetletnici jih obnovimo!

Možje grizejo skrb in je ne morejo pregrizti. Sam Bog ve, kaj vse pride. Žene upajo v može in ne upajo s svojimi skrbmi na dan.

Na Dravi Angleži. Topovske cevi boljše proti jugu. Tuji kriki, oklopni vozovi in tam zadaj – Vetrinjsko polje. Tja je usmerjen zdaj ljudski val. Pri znamenju na križpotju zavijejo nanj.

Se spomniš tega znamenja? To minuto pojdi še enkrat mimo njega. Klobuk snemi in poklekni!

Vetrinjsko polje! Po dolgem in po šir je posvečeno po trpečih otrocih in materah. Ko bi zložil vse skrbi, v grmado bi zrasle. V veliko grmado.

Konji so se pasli po žitu in travi. Po tuji setvi, po tuji travi. Morda te je kdaj pičilo v srcu, prijatelj! Lepe travnike si imel doma. Kosil si jih s svetostjo in s srečo. Zdaj si gledal, ko so tvoji konji jedli tujo travo. Morda ti je bilo žal. Pomagati si nisi mogel. Kdaj zdaj misliš na to? Nekomu si vendar jemal nekaj sreče, da si ti vsaj živeti mogel.

Vidiš, to je spomin. Zamiži in se vrni v preteklost. Nisem hodil s teboj in morda se ne pozna. Vso pot premisli! Kako si doma zaklepal, kako si živino božal, njive, kako si gmajne ogledoval, se od znancev poslavljaj, kako ti je bilo hudo, ko si gledal otroke, ki so morali s teboj na pot.

Voz je zaropotal in ti si kar naprej gledal nazaj. S silo si trgjal srce od vsega. Menda vsega še nisi pozabil? Danes veš, da je bila dolga pot od doma do Vetrinja. Ko misliš nazaj, se čудиš, kako si zdržal. Morda ti je tisto znamenje na križpotju, kjer si zavil na Vetrinjsko polje, le razodelo in nisi še pozabil.

Slovenska koroška vigred je bila tedaj nad teboj. Nisi je skoraj videl. Si kdaj pomislil, kaj bi bilo pozimi? Tvoj otroček je bil star tedaj tri mesece. Mraz bi ga strl in ti bi mu morda komaj s težavo skopal grobek kje ob poti. Danes bi hodili ljudje po njem.

Še dež je tedaj prizanašal Spomini se nazaj! Oglej si kraj, kjer stanuješ danes. Lepo stanovanje imaš in avto, zdrave otroke.

Jaz sam sem neznansko vesel, kadar mislim nazaj. Mar nismo bili neizrečeno bolj blizu Tistemu, h kateremu si tedaj na Vetrinjskem polju prišel? Saj več. Polna cerkev je bila in vsak je našel svoj kot, da se je

zvekal. Tedaj si se Boga za roko držal. In tako si govoril z Njim kakor s sosedom kje na ozarrah.

Prijatelj, svet se je tedaj podiral, ker je bil do kraja gnil. Gnile hiše ne popravljajo, ampak jo podro. In ti si prišel skoz ogenj, ki je žgal.

Pri tistem znamenju na vetrinjskem križpotju ostani!

VETRINJ

Tako so taborili Izraelci, ko jih je Bog izpeljal iz sužnosti.

Veliko je bilo vetrinjsko taborišče. Deset tisoče je sprejelo. Prazno je bilo. Toda prvo je voda.

Na grajskem dvorišču poleg vetrinjske cerkve je vodovod. Beli menihi so ga pred stoletji postavili. Bog je vedel, da bodo ob njem nekoč pili slovenski ljudje, ki bodo bežali od doma. Tudi ti si pil, ti in tvoji otroci. Tedaj si videl, kolik božji dar je že samo voda. Koza-rec vode!

Potlej si postavljaj dom. Nov dom. Danes se smeješ tistemu domu. Nad vozom si raztegnil plahto, če si jo imel. Morda si domoval pod vozom. Nekateri so si naredili dom iz vej in ga pokrili z lubjem ali s kožo pobi-te govedi. Morda si imel kaj takega. Gosposki je bil.

Les po tujih gmajnah je padal. Nihče ni vprašal. Sila kola lomí. Živeti je bilo treba. Skuhati vsaj za otroke. Za ognjišča so služili na dvoje prežagani sodi od bencina. Za posodo prazne konzervne skatle. Človek se je vračal v staro primitivno življenje.

Skrb pa se ni umaknila. Grizla je in glodala. Večno tako ne more biti. Angleži sicer pomagajo, toda vse je tako čudno in zapleteno.

Dr. Valentin Mejšol poskuša to in ono. Zna angleško in je povsod spoštovan. Ljudje mislijo nanj in on misli na ljudi. Vendar je v zraku nekaj, kar ne da od srca dihati. Angleži plešejo. Njim je lahko. Skrbi so odvrgli kakor umazano vrečo. Tujih skrbi ne morejo razumeti. Redki so taki med njimi. Preveč so hladni. In politika je taka.

Toda živeti je treba. Življenje mora svojo pot. Otroci se potikajo. Nimajo kaj početi. Začeli so z zasilno šolo. Ravnatelj Bajuk je iznajdljiv. Gre. Nič zato, če je na prostem, na grajskih hodnikih ali v šupi. Šola je vendarle. Vsaj košček starega življenja se vrača.

Možje modrujejo naprej, ženske se menijo po svoje. Toliko je križev. Vsak misli na dom. Le kako je zdaj? Vse so pobrali. Vsa leta truda in znoja, kakor bi jih vrgel za plot. Drugi je sedel na tvoje mesto. Vse je imel pripravljeno. Skledo, mast in moko. Drva si mu nacepil in mu jih nasušil.

Mlada mati ne ve kam z dojenčcem. V župnijsko klet se umakne, da se otrok vsaj nasiti.

Vsega manjka. Župnišče je odprto, toda premajhno je za vse.

Ko se znoči, zagore po polju kresovi in kresovčki. Nekateri kuhajo, drugi kurijo, da jim je prijetneje. Naskrivaj po žepih stikajo za drobtinami in tobakom. Trda je. Vsak dim je dragocen. Misli spet vstajajo. Zdjaj bi opravljal živino. Prijetno bi bilo sedeti za hišo. Na svojem sedeti.

Vzdigne se pesem, se nosi nekaj časa, pa spet zamre. Nima zaletá. Jutri bo spet nov dan. Prav tak, kakor je bil današnji.

Eden izmed slovenskih domov na vetrinjskem polju 1945. Bog vedi, kje živi ta družina danes...

Tudi ti si tako mislil. Sedel si ob ognju in gledal družino. Otroke, ki se niso mogli spočiti. Gledal si ženo, ki je komaj tajila solze. Zavoljo tebe ni hotela vekati.

Se še spomniš? Pomisli nocoj na vetrinjski večer. Povečerjal si in se igraš z otroki. Radio poslušas, morda sediš ob televizijskem aparatu in gledas slike prestradanih otrok. Tako zelo se bojim, da rečeš: Žena, prestavi, dovolj mi je tega. Poglej, če je drugod kaj lepšega.

Joj, kako smo šibki! Se bojiš preteklosti? Kdor se boji preteklosti, je slab človek in slab gospodar. Preteklost je velika učiteljica. Ne pozabi!

Vetrinj!

Vsak dan bi moral vsaj enkrat izreči to besedo. Za spomin. Na ta način se boš vedno držal nad vodo.

V dobrem času se spominjaj na slabe, ki si jih preživel, da se ne prevzameš, in v slabih misli na to, da so še ljudje, ki trpe več kakor ti. To je velika modrost življenja.

Samo trpljenje zori. Lagodno življenje ustvarja slabiče. Vsak, ki je doživel Vetrinj, bi moral biti zrel.

Pomisli na Vetrinj! Zapri oči in še enkrat prehodi vso pot od doma do Vetrinja! Pojdi skoz vse kolone voz, poglej v vsak šotor na Vetrinjskem polju. Spravi vso bolečino v srce in kjer koli si —ostal boš— človek.

SLOVO OD VETRINJA

Morda se spomniš, prijatelj, krasnega poslovnega koncerta, ki je bil neko nedeljo popoldne na grajskem dvorišču. Slovenski ljudje so se poslavljali od Vetrinja. Ob poslovnem govoru dr. Joža Basaja si morda skril oči. Bilo ti je hudo. Zdaj so pota vodila naprej.

Gledal si polje, ki je ležalo pred teboj. Tu si živel dva meseca. V dveh mesecih si preživel več kakor mnogi v desetih letih. Mogoče bi mogel zapisati: več kakor mnogi v sto letih. Z ljubeznijo si se oklenil že vsake stvari na tem polju. Ljub ti je bil vsak prostorček, vsaka bil, vsak grm. Cerkev ti je bila dom. Stara poslopja so ti budila preteklost. S sklenjenimi rokami

se je nekoč tu sprehajal beli menih, molil in z očmi božal to zemljo. Zdaj ti hodiš po njegovih stopinjah. Koliko stoletij je vmes! Kako je čas čudovit, kajne? Osem stoletij se stisne v en sam dan.

Vigilije so nekoč v zboru peli meniti v tej cerkvi; koral je grmel med stebri. Zdaj je dva meseca vekala tvoja molitev.

In zdaj odhajaš. Naprej. Ne veš, ali te bodo stisnili kam med gore ali boš morda prišel v ravnino, od koder boš gledal na Karavanke.

Razteplo se je veliko gnezdo. Kellerberg, Št. Vid na Glini, Lienc, Špital na Dravi, Liechtenstein pri Judenburgu itd. Na vse konce so šle poti. Najdaljša po stari poti proti Liencu. Morda je nekoč po njej hodil tvoj praded in prababica, ko sta romala k Sv. Krvi tam pod Velikim Klekom.

Hudo je bilo tedaj. Vsako slovo je bridko. Nabereš si znancev, prijateljev. Mlade ljubezni so zrasle . . .

Toda zdaj si našel barake. Prišel si v Leseno mesto. Ni ti bilo treba več stanovati pod vozom. Imel si nov majčken dom. Našel si delo, začel si živeti. Še so ostali križi. Lažji so bili vendarle.

Potlej so se pričeli odpirati svetovi. Vedel si, da se boš moral odločiti. Amerika, Kanada, Avstralija, Argentina itd. Komaj si vedel, kje je ta svet. Toda življenje je klicalo. In si se odločil. Ne vem, kam, toda odšel si po svetu. Morda sva blizu skupaj, morda sva daleč vsaksebi. Vseeno. Svet je danes tako majhen, da si lahko podava roke. Verjemi!

Za slovo prvih je bilo romanje v Vetrinj. Morda si bil zraven tedaj. Morda si tedaj poslednjič objel z očmi Vetrinjsko polje, zadnjič stal na kraju, kjer si bil dva meseca doma.

Morda si blagoslovil to polje tedaj. Po pravici! Veliko ti je dalo.

In potlej si šel. Zaboje si imel in kovček. To je bilo tvoje imetje. Segel si znancem v roke — in začela se je pot. Na vlak in na ladjo.

In danes veš: med domom, kjer si se rodil, in med domom, kjer živiš danes, je velika postaja — Vetrinj.

DOM — rodovitna njiva

Članek je z malimi spremembami vzet iz "Duhovnega življenja", Argentina. Tam imajo slovensko šolstvo enotno in zelo dobro organizirano. Smernice v članku bodo tudi našim staršem v pomoč pri vzgoji.

PRAV gotovo vsi, ki pošiljajo svoje otroke v slovensko šolo, zares želijo, da bi se vaši otroci dobro naučili slovenščine, da bi se znali v tem jeziku izražati — govoriti in pisati —, da bi brali slovenske knjige, da bi se seznanili s preteklostjo našega naroda, odkrivali bisere slovenskega slovstva, spoznavali lepote slovenske zemlje, da bi se naučili naših pesmi. In da bi v materinem jeziku molili ter vsrkali verske resnice v svoje mlade duše.

Kajne, kako obširen program za tistih nekaj uric na mesec sobotne ali nedeljske šole! Je ta program utopijski? So te vaše želje in naši načrti nesmiselni?

Da in ne. Od vas zavisi.

Večkrat se učiteljice vprašujemo, kje tiči vzrok, da nekateri otroci zares veliko odnesejo iz slovenske šole, drugi pa zelo, zelo malo. Saj vendar učimo vse otroke enako. In vse, prav vse prihajamo do zaključka, da vzrok ni pri otrocih, ampak v družini. In prav o tem, kaj naj starši storijo in kako naj spremljajo delo slovenske šole, zdajle nekoliko razmislimo.

Se zavedate, koliko važnosti je za otroka družina? Verjemite: Marsikatera družina bi lahko — v večji ali manjši meri — opravila delo šole. Še tako odlična šola pa nikdar ne more nadomestiti tega, kar more in mora dati otroku dom. Glejte, delo nekaterih slovenskih učiteljic gre že v desetletja. Pa ob vsem svojem delu lahko samo to ugotovimo, da se zaman trudimo, da če stojijo starši ob strani in prekrižanih rok čakajo, da bo šola opravila njihovo delo.

Velikega pomena, ki ga ima družina, pa ne ugotavljamo samo učiteljice slovenskih šol. Do tega spoznanja prihajajo po vsem svetu. Tudi v Argentini poudarjajo, da je dom prva šola, in da je prva šola — dom.

Vsi poznate priliko o sejalcu in semenu. Le tisto seme, ki je padlo v rodovitno zemljo, je obrodilo sad.

Kam bo padlo seme, ki ga sejemo v slovenski šoli? Med trnje? Na skalo? V rodovito zemljo? Starši, to zavisi popolnoma in edino od vas!

Prav gotovo imate vsi iskreno željo in resno voljo, da bi podprli delo slovenske šole. A morda vam ni popolnoma jasno, v čem naj bi bila ta pomoč. Kaj naj bi vi kot starši storili? Ogleдали si bomo nekatere najvažnejše reči. Marsikaj vam bo pa sproti odkrivalo družinsko življenje — seveda, če boste imeli odprte oči in srce.

V dve smeri sega delo staršev: A. Družinsko življenje in vzgoja. B. Sodelovanje s slovensko šolo.

ZIVLJENJE IN VZGOJA V DRUŽINI

Prvo in najvažnejše — dosledno se držite pravila: pogovorni jezik v naši družini je slovenski. Varujmo se "slovežanščine"! — Včasih ne najdemo slovenskega izraza. Pomagajmo drug drugemu! Pomislimo, koliko priložnosti imajo naši otroci za slovenski pogovor (avstralska šola, učenje, igranje, televizija . . .) Če doma ne bomo prav zavestno gojili slovenske govornice, potem so naše slovenske šole brez pomena!

Veliko se pogovarjajte z otroki. (V nekem razredu so pisali otroci šolsko vajo z naslovom: Moj dom. Velika večina je napisala: Z atom in z mamo se veliko pogovarjamo.) Vedno si vzemite čas, kadar se želi otrok z vami pogovarjati, čeprav morate odložiti kakšno delo. Pripovedujte otrokom pravljice. Danes imate na razpolago celo vrsto pravljič na zvočnih trakovih (kasetah).

Družinska molitev. Udeležba vse družine pri nedeljski maši — če le mogoče pri slovenski.

Spremljajte otroke, ko se pripravljajo na prvo sveto obhajilo, na birmo. Nikar ne recite, da je to delo kateheta! V nekaterih župnijah najprej pripravijo mame

prvoobhajancev, da potem one učijo otroke. Ni dovolj, da se pozanimamo, če se je otrok naučil določena vprašanja. Razgovarjajte se z njim o tem, kar se uči pri verouku.

Obhajanje cerkvenih praznikov in cerkvenega leta (advent, božič, velika noč). Ohranjajmo naše navade (v adventu zbiranje slamic, jaslice, molitev in petje pri jaslicah, kajenje . . . butarice na cvetno nedeljo, obredi velikega tedna, vstajenje, "žegen" . . .).

Obhajanje družinskih praznikov: godovi, rojstni dnevi, prvo sv. obhajilo, birna . . .

Obiski sorodnikov in prijateljskih družin.

Ko govorimo o praznovanju cerkvenih in družinskih praznikov, naj omenim petje v družini. Starši, ki znate količkaj peti, pojte otrokom, pojte z njimi!

Branje. Omenili smo že pripovedovanje pravljic. Branje je naslednja stopnja. Naj vam ne bo žal denarja za slovenske knjige, časopise in revije. "Misli" – v koliko družin prihajajo? Starši, bodite otrokom zgled! Če bodo videli, da ata in mama rada bereta, bodo tudi oni radi vzeli v roke slovensko branje. Morda bi postavili pravilo: vsak dan vsaj deset minut branja. Za otroke še posebej velja: branje na glas. Čemu na glas? Da mu popravimo izgovorjavo in – kar je zelo važno – da sebe sliši. "Kotiček naših mladih" v "Mislih" je kot nalašč zanje, pa morda nedosegljiv brez mamine pomoči.

Ljubezen je iznajdljiva. In če bo v srcih vas staršev živela ljubezen do slovenstva, boste vsak dan našli nešteto možnosti, da jo vcepljate tudi v srca svojih otrok.

SODELOVANJE S SLOVENSKO ŠOLO

Starši ste dolžni naučiti svoje otroke slovensko govorico. Otrok mora prinesiti v slovensko šolo znanje slovenskega jezika – seveda svoji starosti in razmeram primerno. To se pravi, da ga razume in se zna v njem izražati. To bo pa mogoče le tedaj, če boste doma dosledno govorili slovensko. Znanje slovenskega jezika je temelj, na katerem stoji slovenska šola! Nesmiselno je pošiljati otroke v slovensko šolo, če ne zna prav nič slovenščine. Še več. Starši, ki bi tako ravnali, bi delali otroku in učiteljici veliko krivico, ker bi od obeh zahtevali nekaj nemogočega!

Zavedajte se, da slovenščina ni en jezik več, ki otrokom utegne kdaj koristiti. Moj otrok mora znati slovensko zato, ker je slovenskega rodu.

Slovenščine se vaši otroci ne učijo tako kot na primer angleščine ali kak tuj jezik. Otrok mora čutiti slovensko, to mu pa lahko da samo družina.

Včasih slišimo: kaj bi doma govorili slovensko, saj zato pošiljam otroke v slovensko šolo. Ubogi otroci! V šoli pa debelo gledajo, ker ničesar ne razumejo. Starši, ki tako delajo, nalagajo otroku bre-

me, ki ga ne zmore. Zato otrok, ki ne obvlada slovenskega jezika svoji starosti primerno, ne sprejemamo v slovensko šolo.

Poskrbite, da bodo otroci redno in točno prihajali k slovenskemu pouku. Res, da to zahteva žrtev. A delo v šoli je nemogoče, če je obisk nereden.

Nadzirajte pisanje domačih nalog, a ne delajte nalog namesto otrok! Otrok naj dela sam. Najprej na list. Potem mu vi preglejte, nato skupaj popravita. Šele potem naj prepíše v zvezek. In nalogo naj naredi že med tednom. Poskrbite, da bodo zvezki za slovensko šolo čedni. Naj otroci vidijo, da starši cenite slovensko šolo.

Naloga ni samo pismena, ampak obsega tudi učenje. Poskrbite, da se bodo že med tednom učili. In vse to velja seveda še prav posebno za učenje verouka.

Poskrbite, da bodo imeli otroci v redu vse, kar rabijo v slovenski šoli. Koliko dragocenega časa se izgubi z iskanjem knjige ali zvezka, ki je ostal doma! Vcepajte otroku čut odgovornosti!

Otrokom omogočite udeležbo na slovenskih prireditvah, ker imajo za otroke velik pomen: srečajo se z drugimi otroci; tam poslušajo in gledajo obenem, laže dojemajo in si vse bolje zapomnijo; doma se potem z otroki pogovarjate o tem, kar so videli in slišali.

Težko bi precenili koristi, ki jih dobijo vaši otroci tudi na slovenski počitniški koloniji. Bodite prepričani, da se vam vsi stroški, ki so tako minimalni, bogato poplačajo in obrestujejo.

Zanimajte se pri učiteljici oz. katehetu za učni uspeh in vedenje svojih otrok. Naj otroci čutijo, da starši cenite slovensko šolo.

Glejte, če boste na vse to pazili, potem bo seme, ki ga sejemo v slovenski šoli, obrodilo bogate sadove: vam, starši, v veselje, vašim otrokom v korist, slovenski skupnosti v ponos, nam učiteljicam pa v zadoščanje za trud in ljubezen, s katero se posvečamo slovenski šoli in vašim otrokom.

ZDENKA JAN

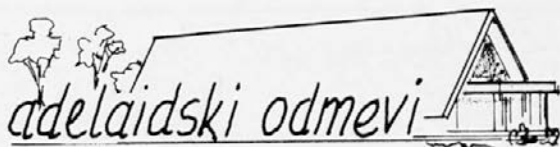

MESEC MAJ nas približa Mariji. Adelaidski Slovenci smo se na prvo majsko nedeljo zopet udeležili marijanske procesije, ki jo vsako leto prireja naša nadškofija. Letos je bila udeležba Slovencev rekordna. Prav je, da čutimo potrebo po materinski roki. Letos ni bilo več med nami Staneta Šubica, tudi ne Posavčeve Marije . . . Tako zvesti Marijini častilci počasi pa gotovo odhajajo k Bogu po plačilo. Smo pač popotniki na tem svetu.

Je pa pri tej procesiji čutiti, da mladine ne mika preveč. Je le nekaj družin, kjer vsi člani redno prihajajo k procesiji, naj si bo Kresevičevi, Ivančičevi, Jenkovi, Sužnikovi . . . Škoda, da druge nimajo časa. Zato tudi narodne noše niso dovolj močno zastopane, razen iz omenjenih družin, med starejšimi pa je zvesta še edina ga. Dodičeva. Kaj se drugi sramujejo pokazati lepoto naših narodnih noš? Zanimivo je, kako se ljudje ustavljajo ob naši skupini in občudujejo narodne noše. Vsaj to naj bi veljajo za spodbudo tistim, ki narodne noše raje drže doma v omari.

Za nami je tudi materinski dan, ki smo ga praznovali na drugo majsko nedeljo. Letos je bilo v naši skupnosti dosti presenečenj. Navada je, da v cerkvi dobijo matere duhovne šopke. Letos pa so se tem pridružili tudi "slovenski šopki" najstarejšim materam v naši skupnosti, dočim sta vsem materam že pri vstopu v cerkev Ivančičeva Olga in Marica pripeli nagelj s slovenskim trakom. Za uvod v mašo je v lepi slovensčini pozdravil matere in orisal pomen materinskega dneva naš zvesti ministrant Pavel Čeligoj. Ob koncu maše pa so najmlajši (Filip Ivančič, Juli Ivančič, Olivija Kresevič in Lili Ivančič) tudi lepo povedali in se zahvalili našim materam. Povezoval pa je nastop naš Tomaž Valenčič, ki tako lepo govori in bere slovensko in vedno rad pomaga. Tudi šmarnično branje te nedelje se je lepo skladalo z ljubeznijo in žrtvijo matere.

Selanov Marko in Ivančičeva Lili sta najstarejšim materam, ki so že prababice (ga. Ivančičevi, Šajnovi, Borlakovi, Cetinovi, Rojčevi in naši Kristi Golobovi) podarila slovenske šopke v znamenje hvalečnosti za njih ljubezen, žrtev in molitev. Kot krono dneva pa smo izbrali "mater leta". Izbira je težka, saj vsaka mati zasluži ta naslov in res tudi vsaka mati rada pomaga v našem verskem središču. Vendar smo se letos le posebej ustavili ob materah in jim dali priznanja. Tako smo izbrali Anico Rant, ki ima vedno prijazno besedo in zna tako prisrčno vsakega potroštat. Kot ženo, ki veliko stori za našo skupnost, smo izbrali Angelo Dodič. Naj bo B.B.Q., očetovski dan, miklavževanje, ali materinski dan . . . če gre za misijone, ali je kdo v bolnišnici . . . vedno rada pomaga in razume stisko bližnjega. Zato smo se ji oddolžili s

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave., W. Hindmarsh, S.A., 5007
(P. O. Box 159, Hindmarsh, S.A., 5007)
Telefon: (08) 46 9674

priznanjem. Tretja pa je bila izbrana med najmlajšimi mamicami v naši skupnosti: Suzi Pistor r. Jenko. Z možem Rickijem sta pokazala, da spoštujeta človeško življenje. Lep zgled v našem času, ko se toliko mladih žena boji otrok ter se poslužuje vseh mogočih sredstev samo da bi otrok ne bil rojen. – Vsem trem materam torej čestitke za izbor "Matere leta".

Po končanem sporedu v cerkvi smo proslavljanje naših mater nadaljevali v mladinski lopi (v soboto sta jo pripravila Sužnikova Elizabeta in Čeligojev Pavel), kjer je bilo poskrbljeno za lačne želodce. Mize so ponujale dobrote vseh vrst. Tu bi se rad iz srca zahvalil vsem, ki ste jih prinesli materam in nam vsem. Tu je predsednik našega središča pozdravil matere in zaprosil "matere leta", naj režejo torto. Okrog enih popoldne smo se šele počasi razhajali na svoje domove, polni dobre volje in lepih vtisov.

Naj za konec omenim, da je med mašo in po maši tudi g. Jože Šterbenc z ubranim petjem mladinskega zbora doprinesel svoj delež k proslavljanju naših mater. - In končno se vsem zahvaljujem za kakršno koli pomoč, saj je nemogoče vse omeniti z imeni.

Poleg veselja praznovanja pa je našo skupnost obiskala tudi žalost: dne 26. aprila je v Queen Elizabeth bolnišnici v Woodville lepo pripravljena odšla v večnost VALERIJA FELICITA MARUŠIČ. Pokojnica je bila stara 76 let in je bila doma iz Mirenskega Grada na Primorskem. Živela je v Royal Parku, kjer je tudi redno hodila k sveti maši. Pogreb je bil iz slovenske cerkve dne 1. maja, počiva pa na cheltenhamskem pokopališču. Pokojnica je zapustila moža Elija ter sinove Elija, Itala in Matija z družinami. Vsem naše sožalje!

Slovenska radijska ura v priredbi verskega središča je vsako drugo in četrto sredo v mesecu, zvečer ob osmih na valovih etnične postaje 5EBIFM.

P. JANEZ

ZIMA, zima bela . . . je pa to leto Sloveniji dobro zagodla, predvsem seveda kmetovalcem. Sneg je nepričakovano pobelil deželo dva dni pred pričetkom maja in največ ga je dobila Ljubljana z okolico. Zaradi prenamočenih njiv se bo že tako pozna setev zakasnila še za nekaj časa, zaradi nizkih nočnih temperatur pa grozi pozeba sadja in vinske trte. Najhladnejše je bilo v Slovenj Gradcu in v Bovcu: štiri pod ničlo, v Kočevju pa eno stopinjo manj. Kako se vse čudno obrača! Včasih so tako blizu maja deželo pobelile kvečjemu narcise ali pa dišeče šmarnice, ne pa sneg. No, na srečo pove poročilo, da je hitro skopnel in ga – upajmo! – ne bo več, vsaj to pomlad ne.

REVIJA CERKVENIH ZBOROV iz Trsta in bližnjih župnij je bila dne 21. aprila v Ricmanjih pri Trstu in je zelo lepo uspela. Prireditelja, sta bila Zveza cerkvenih zborov in pa župnija Ricmanje - Domjo. Nastopil je domači otroški zbor "Naša luč", zbor Novega sv. Antona v Trstu, Sv. Jerneja z Opčin, zbor s Kolonkovca, iz Križa pri Trstu, zbor iz Mačkovlj ter zbor iz Rojana. Pevija je pokazala resno zavzetost pevcev in dirigentov za lepo cerkveno petje, domači župnik Angel Kosmač pa je v nagovoru poudaril tudi veliki pomen cerkvenega petja, ki ima zlasti v zamejstvu posebno nalogo pri ohranjanju vere in narodnosti. "Dokler bo narod prepeval, bo živel!" pravi naša stara modrost.

PIVOVARNA v Laškem je za 160-letnico svojega obstoja pripravila – najmočnejše pivo na svetu. Nič čudnega, da mu je dala ime "Martin Krpan", po slovenskem ljudskem junaku. Pivo ima kar deset odstotkov alkohola in je prekosilo doslej najmočnejše pivo, ki so ga pridelali v zahodnonemški pivovarni v

Kumbacherju. Vsekakor zanimivost in rekord – četudi se po svetu trudijo propagirati zlasti za voznike avtomobilov pivo brez alkohola.

POSTOJSKA JAMA je dobila za celovito turistično ureditev "Turistični nagelj" – kot je ime nagradi, ki jo podeljuje RTV Ljubljana najbolj urejenim slovenskim turističnim središčem. Postojnski turistični delavci se že pripravljajo na novo sezono in ji obljublajo 900.000 obiskovalcev. Pri jami bodo odprli nekdanji "Modrijanov mlin", ki bo služil za vinoteko in galerijo. Povečali in uredili bodo avtokamp do zmogljivosti sprejeti tisoč gostov, uredili bodo turistična prenočišča ter zgradili novo restavracijo in trgovino.

Vse to je lepo in prav. Slovenskim zdomcem pa še zdaj ne gre v račun, da morajo za vstop v jamo plačati več kot rojaki matične domovine – samo zato, ker pridejo domov iz zdomstva. Že uporabljati dve različni ceni – eno za domačine in drugo za tujce – je neokusno za naš čas, ko povsod poudarjamo enakost za vse. Kaj pravite?

LJUBLJANSKI SREDNJEŠOLCI so v svojem Kulturnem tednu izrazili svojo misel in razpoloženje v prostoru in času, v katerem živijo. Slehernemu, ki mu je mar bodočnost naroda, pa je ostal ta Kulturni teden zaskrbljujoč spomin na to študentovsko usmerjevanje in zdolgočaseno mladino, ki tava skozi življenje brez slehernega ideala in resnega pogleda v bodočnost. "Kaj pa, če živimo samo zato, da smrt pokonča vse, kar smo do tistega trenutka ustvarili? . . ." je njih vprašanje. In njihov odgovor pravi, da je edino vredno iskati "nore trenutke, tiste najlepše poti skozi življenje," ta pa je zanje "izpraznjen in poneumljen". Vsaj takega so študentje predstavili v igri "Podobe iz sanj" izpod peresa dijaka Srednje naravoslovne šole.

Ta "kulturni nastop" si podaja roke z vsebino glasila upravno administrativnih ljubljanskih srednješolcev "Lastovka". Po kritičnem članku v "Družini" so pesmi in prozni sestavki nabiti z žalostjo, z motivi smrti, obupa, blaznega posmeha obešenca, groznega dolgočasa, strašnega sveta, porušenih sanj, alkoholičkov, uživalcev mamil, žarečih in črnih brezen, potep-

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction Pty. Ltd.

A.F.D.A

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

Dr. J. KOCE, Flat 2, 139 High St., Kew, Vic. 3101 — Tel. 862-3027

ČE HOČETE POTOVATI,

se z zaupanjem obrnite name. V vseh večjih mestih Evrope, Amerike in Kanade imam poleg poslovnih tudi prijateljske zveze, kar izdatno pripomore, da je potovanje prijetnejše. — Če me slučajno ni v agenciji, vprašajte za GABRIJELO, lahko ji pa tudi telefonirate na telefon agencije: 329-6833.

CONCORDE INTERNATIONAL TRAVEL, 541 King Street,
Melbourne, 3003 — Tel. 329 - 6833 . — Consultant DR. J. KOCE

tane ljubezni. Samo preberite tale odstavek iz lista:

“Edina vrednota, ki jo cenim, je vrednota nič. Res nič ni tako vredno, da bi zaradi tega trpel. Zakaj živimo, tako nihče ne ve. In zato se nekateri zatekajo k religiji, ki jim daje neki smisel, trepetajo pred svojim bogom, ki jih ovira, in tako nihče ne živi življenja, ki bi ga rad živel. Stalne so samoodtujitve. Če ti vrednota nič res pomeni edino vrednoto, počasi nehaš čuti skupaj z drugimi, ne čutiš ničesar več, popolnoma otopiš. Na ta način sicer še realnejše vidiš svet in do njega bi, če bi mogel čutiti, občutil prezir . . .”

Kritik dostavlja: Morda pa so se vsi ti mladi radikali nič preobjedli vsega dobrega — in se zato igrajo z življenjem? In se sprašuje ter verjetno še marsikdo v Sloveniji z njim, ali se bodo ti mladi študentje “jutri otresli otožnih čustev in razočaranj in postali le umirjeni kruhborci ter se slepo prepustili političnemu in družbenemu toku, ki bo še naprej ustvarjal vihrave radikalce nič?”

Kam plove narod s tako študentovsko mladino?

Upajmo, da so med študenti vendarle tudi taki, ki se resno zavedajo, da morajo dozorevati v odgovorna družbena bitja.

DVAJSETLETNICO nedeljske slovenske maše na tržaškem radiu praznujemo letos. Latinska maša z vključeno slovensko pridigo se je pričela sicer že takoj po končani vojni in dolgo vrsto let je bil radijski pridigar dr. Peter Šorli, za njim pa dr. Stanko Janežič. Ko pa je leta 1965 po navodilih koncila prišel v bogoslužje materinski jezik, so takoj poskrbeli za samostojen prenos maše v slovenskem jeziku. Škof Santin se je dogovoril za cerkev v Rojanu z radijskim vodstvom, ki je oskrbelo potrebne napeljave. Na prvo postno nedeljo, 7. marca 1965, je bil iz omenjene cerkve prvi radijski prenos slovenske maše, za pridigo pa je še precej časa, do svojega odhoda v Maribor, skrbel dr. Janežič. In od takrat je bila slovenska maša redno vsako nedeljo na radijskem sporedu. Poleg rednih mašnikov

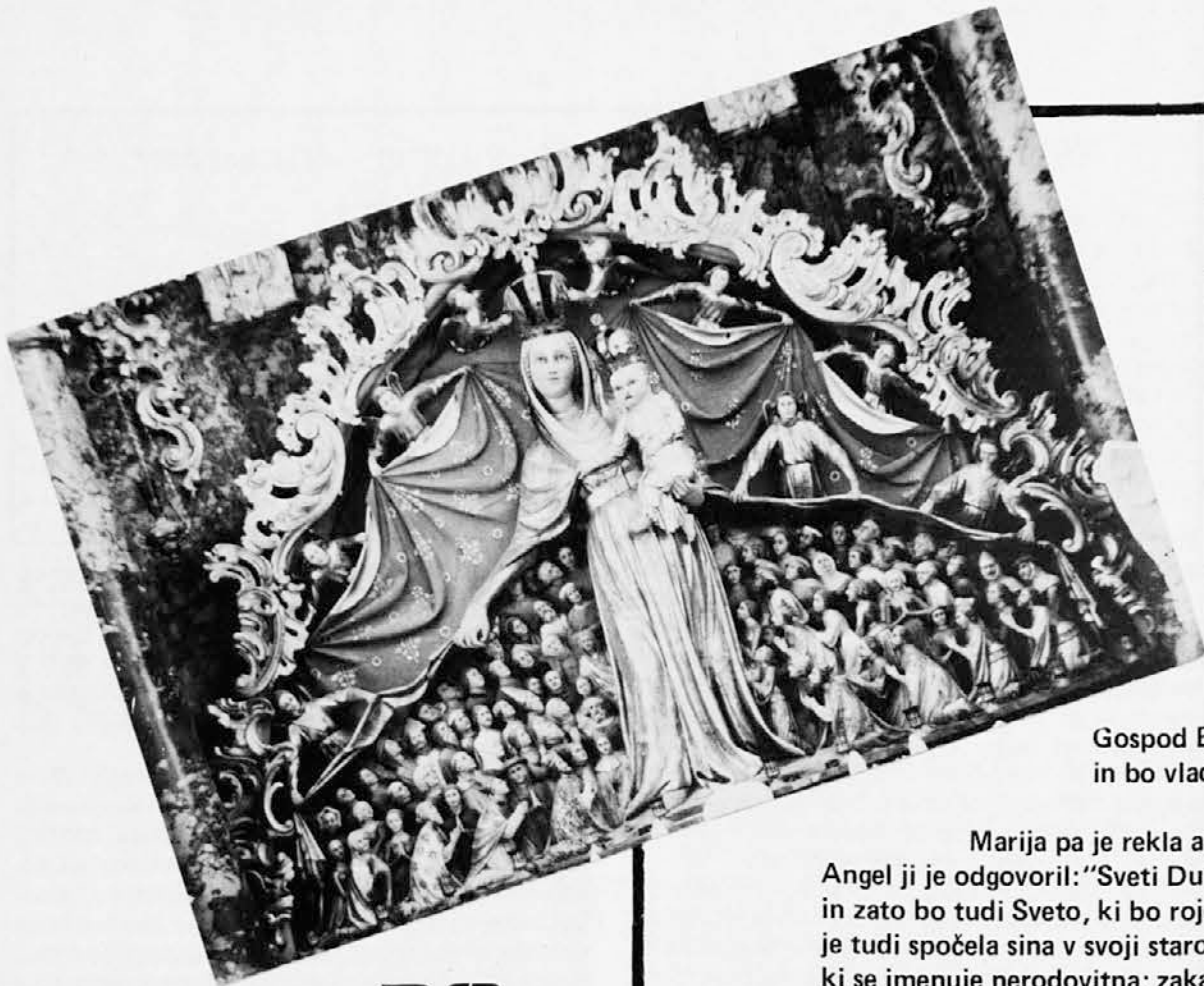
so se v teh dvajsetih letih zvrstili tudi številni drugi: škofje, misijonarji, bogoslovni profesorji, izseljenski duhovniki... Letos za dvajsetletnico, ki so jo praznovali v nedeljo 10. marca, je slovensko mašo daroval tržaški škof Bellomi in pri njej govoril o velikem pomenu, da se nedeljska maša prenaša po zračnih valovih.

Da tržaško slovensko mašo po radiu spremlja vsako nedeljo veliko število bolnikov, invalidov in ostarelih, ki ne morejo v cerkev, dokazujejo številna zahvalna pisma slovenskemu oddelku tržaške radijske postaje. Prihajajo iz bližnje in daljne okolice Trsta, pa tudi — kot zatrjuje poročilo — iz vse Slovenije, kjer le morejo to mašo ujeti. Saj tem našim rojakom matične domovine ljubljanski radio s kakim verskim sporedom noče ustreči, kaj šele z mašo. To bi bil neodpušljiv greh, kajti “v Sloveniji je vera ločena od države”. Tako ostane žalostno in boleče dejstvo, da se morajo verniki republike Slovenije posluževati radijskega sporeda z italijanske strani.

TUDI ZAMEJSKA KOROŠKA se zaveda moči pesmi za ohranjanje slovenstva. Na Radišah so se srečali 9. marca rožanski moški zbori. Organizator srečanja je bila Slovenska prosvetna zveza, sodelovali pa so moški zbori “Borovlje”, “Kočna” iz Sveč, “Jepa-Baško jezero” iz Loč, “Bilka” iz Bilčovsa in domači moški zbor “Radiše”. Popoldan je bil na sporedu krajši pevski seminar, zvečer pa je sledil koncert, ki so se ga domačini in prijatelji moškega petja v lepem številu udeležili.

Namen srečanja je bil, da bi se pevci med seboj bolje spoznali, obenem pa srečanje dokazuje, da je zborovsko petje zlasti v zamejstvu važno. Koncert je tudi pokazal, da kakovost pri zborih raste in da je vestno delo porok uspeha.

Matični Sloveniji pa so se Korošci predstavili s svojimi “Kulturnimi dnevi Slovencev iz Avstrije” od 14. do 16. marca v Ljubljani in želi veliko zanimanja.

PO MARIJINEM VZORU

V MARIJINEM, šmarničnem mesecu maju je prav, da se srečamo od blizu z Marijinim odgovorom na božji klic. Pogostokrat slišimo, kako pomemben je bil Marijin odgovor. In to je res. Toda prav tako pomemben je tudi naš odgovor na božji klic.

Premišljevanja letošnjih šmarnic v Sloveniji so naslovljena: PO MARIJINEM VZORU.

Ko se v maju zbiramo ob svoji Materi ter premišljujemo, kako hitro in pogumno se je odzvala božjemu klicu ter se vsa dala Bogu na razpolago: "Glej, dekla

sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi", skušajmo uresničiti z veseljem nalogo, ki nam jo je namenil Bog.

Čudovit in zgovoren je oltarni relief iz začetka 15. stoletja na Ptujski gori. Pod Marijin plašč so se zatekli kmetje in kmetice, tlačani in grofi, kralji in kraljice, fantje in dekleta, duhovniki, škofje, redovnice in redovniki, obrtniki in trgovci... Za vse in za vsakega je prostor in zavetje pod Marijinim plaščem. Toda to ni le podoba iz 15. stoletja – to je tudi živa, osrečujoča resničnost leta Gospodovega 1985. K Mariji se je zatekalo naše ljudstvo v hudih prekušnjah preteklih stoletij in – ostali smo, preživeli smo! "Ali bomo preživeli?" vprašuje naslov zbornika raz-

Božja beseda

V ŠESTEM MESECU pa je bil angel Gabrijel od Boga poslan v galilejsko mesto, ki se imenuje Nazaret, k devici, zaročeni možu, ki mu je bilo ime Jožef, iz Davidove hiše, in devici, ki mu je bilo ime Marija. In stopil je k njej in ji rekel: "Zdrava, milosti polna, Gospod je s teboj!" Pri teh besedah se je prestrašila in je razmišljala, kaj naj ta pozdrav pomeni. Angel ji je rekel: "Ne boj se, Marija, zakaj milost si našla pri Bogu. Glej, spočela in rodila boš sina, ki mu daj ime Jezus.

Ta bo velik in Sin Najvišjega; Gospod Bog mu bo dal prestol njegovega očeta Davida in bo vladal v Jakobovi hiši vekomaj in njegovemu kraljestvu ne bo konca."

Marija pa je rekla angelu: "Kako se bo to zgodilo, ko moža ne spoznam?" Angel ji je odgovoril: "Sveti Duh bo prišel nadte in moč Najvišjega te bo obsenčila; in zato bo tudi Sveto, ki bo rojeno, Sin božji. In glej, tvoja sorodnica Elizabeta je tudi spočela sina v svoji starosti; in to je še isti mesec njej, ki se imenuje nerodovitna; zakaj pri Bogu ni nič nemogoče." Marija je rekla: "Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi!" In angel je šel od nje.

Lk 1, 26 – 38

nih slovenskih strokovnjakov. Ali bomo preživeli kot samostojni narod, s svojim jezikom, kulturo, vero, gospodarstvom, v svobodi, s svojimi običaji? ... Ali bomo obstali? – o tem vprašujejo ti modri ljudje.

Dovoljujem si prepisati misli iz svojega dnevnika tistega torka, 16. avgusta 1984, ko sem se vračal iz Brisbane proti Sydneyu. Ves dan sem bil v avtomobilu in tako je bilo veliko časa za srečavanje misli, še posebno, ker sem malo prej na drobno študiral knjigo "Ali bomo preživeli?"

"... Mrak se je zgostil in noč je nastopila svojo pot, da bi se lahko dan odpočil. Kmalu bom doma. Še nekaj kilometrov, pa bom sklenil 2444 kilome-

trov dolgo potovanje. Pa sem se v trenutku znašel na poti na čudoviti kraj slovenske zemlje, ki si ga je Marija izbrala za svoje domovanje – na Sveto Goro pri Gorici. Koliko lepih dni sem preživel na tej milostni Gori! In predno sem šel v Avstralijo, sem poromal k Njej, da se ji izročim in ji zaupam svoje delo. Zdaj spet romam peš iz Solkana čez Preval. Po cesti. Ne maram bližnjic, kajti pred kakšnimi sedemnajstimi leti sem tukaj zašel. V uri in pol sem na vrhu. Dan je jesensko čist. Vse je tiho, mirno, le ptički se glasno veselijo. Tam ob ograji vidim naslonjenega Bojana Štiha. Zazrt je v dolino Soče. Njegov obraz je resen, rekel bi, zaskrbljujoč. Zvem, da si ogleduje slovenski trenutek zdaj in tukaj – hic et nunc. Vse svoje življenje mu je posvetil v plemeniti službi. Celo za puško je prijel, ko se mu je zdelo to za narod potrebno. In zdaj? Temne misli ga obdajajo. 'Slovenski narod hic et nunc je plebiscitarno vprašanje. S tem vprašanjem moramo ločiti ljujko od pšenice. Nekoč je Ivan Cankar zapisal tri besede, ki se jih zdaj sramujemo: Mati, Domovina, Bog. Spomnimo se nanje čestokrat...'

Ob njegovem pripovedovanju sem se zamišljen zagledal v pročelje mogočne svetogorske bazilike. V trdi kamen so vklesane besede: EGO AUTEM STETI IN MONTE SICUT PRIUS – jaz pa stojim na Gori kakor prej.

In dana mi je bila misel: Kadar bo človek priromal na kraj, ki si ga je Marija izbrala, kadar se bo slovenski človek razgledoval po slovenskem trenutku izpod Marijinega plašča, ne bo osramočen. 'Bojan, tega kraja si niste izbral sam, ampak Marija, zato bo od tu pravi razgled,' – mu prišepetujem. In še odmeva Marijina beseda: 'Jaz pa tebe čakam tukaj, kakor vedno...'

Edina kraljica v zgodovini našega naroda je bila 'Mati božja. V težkih časih smo se stisnili pod njen plašč, kakor prikazuje podoba na Ptujski gori. In ostali smo. Ni nam mogla do živega ne kuga ne lakota ne vojska. Ne Turki ne Nemci – kljub naši majhnosti. Zdaj pa se uničujemo sami. Na različne načine. Toda: Ego autem steti in monte sicut prius – jaz pa stojim na Gori, kakor prej! ... Jaz pa sem se zatekel pod Marijin plašč, kakor so to delali moji dedje. Vsak izmed nas mora narediti samo ta korak in 'vremena bodo Kranjcem se zjasnile' (Prešeren)."

Po Marijinem vzoru hočem prehoditi pot, ki mi jo je začrtal Vsemogočni.

P. CIRIL

*Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
Fr. Ciril Božič, O. F. M.,
St. Raphael's Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Telefon: (02) 637 7147*

*Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael's Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N. S. W., 2160
Telefon: (02) 682 5478*

DAN STAREJŠIH bomo pri Sv. Rafaelu letos praznovali na binkoštno nedeljo, 26. maja, ob praznični maši. Potem pa se bomo zbrali v dvorani. Gostje dneva bodo imeli za obed posebej pripravljene mize. Sledil bo spored njim v čast. Več podrobnosti o tem pa boste slišali na slovenski radijski oddaji 2EA teden prej.

BINKOŠTI – ROJSTNI DAN CERKVE. Na to nedeljo navadno prosimo naše bolnike, da svoje trpljenje in težave boleznih darujejo za dobrobit Cerkve, ki naj se širi po vsem svetu. To je gotovo najlepši dar za njen rojstni dan. Obenem pa se ob tem prazniku vprašajmo, kakšen je naš odnos do Cerkve, katere člani smo. Ali jo smatramo za našo dobro mater, ki nas uči resnice in vodi k zveličanju – ali pa se marsikdaj pridružimo tistim, ki čeznjo zabavljajo? Koliko je danes tudi med katoličani govora o papežu, češ kako je bogat in podobno. Tako nesmiseln je tak očitek – kakor če bi kdo zabavljajal čez sydneyskega župana, da je bogat, ker je pač župan bogatega velemesta. . .

WOLLONGONG ima slovensko službo božjo v Fig Tree na binkoštno nedeljo (26. maja), na praznik Rešnjega Telesa in Krvi (9. junija) in 23. junija. Vselej ob peti uri popoldne.

CANBERRA je za slovensko mašo na vrsti 19. maja ob pol dvanajstih, 16. junija pa ob šesti uri zvečer. Je v cerkvi sv. Beda, vogal Hicks in Nuyts Sts., Red Hill.

NEWCASTLE ima slovensko mašo 19. maja, naslednji mesec pa 30. junija. Obakrat ob šestih zvečer v cerkvi Srca Jezusovega, Hunter Street, Hamilton.

WAGGA - WAGGA:K slovenski maši se bomo zbra-

li na nedeljo 19. maja ob šestih zvečer v kapeli sester na Mt. Erin, Edmondson Street.

ROMANJE V EARLWOOD bomo imeli letos na prvo junijsko nedeljo 2. junija – nedelja presvete Trojice – ob treh popoldan. Pri lurški votlini bo sveta maša, nato pa Marijanska pobožnost. Upam, da bo udeležba lepa. Če bo nagajalo slabo vreme, bo naše srečanje v cerkvi namesto pri votlini.

TUDI LETOS bo za vse katoliške slovanske narode združena CIRIL-METODOVA PROSLAVA, saj slavimo 1100-letnico smrti sv. Metoda. Imeli jo bomo v poljskem narodnem svetišču v Marayongu (blizu Blacktowna) v nedeljo 7. julija s pričetkom ob dveh popoldne. Za to priliko bo med nami eden sydneyskih škofov, po možnosti kardinal Freeman. Podrobnosti še niso znane in boste več o tem brali v prihodnji številki. Po cerkveni slovesnosti bo na prostem nastop s folklornim sporedom. V načrtu imamo, da bi sodeloval tudi naš mladinski zbor.

NAŠ MEŠANI ZBOR bo v maju prepeval na binkošti, 26. maja, pevsko vajo pa ima v petek 24. maja zvečer. V juniju isti zbor poje na praznik Rešnjega Telesa in Krvi (9. junija) in 23. junija. Vaje in petje pri bogoslužju bo vodila Marija Umbrasunas-Klakočarjeva. Vse pevke in pevce naprošam za polnoštevilno udeležbo.

LETOS poteče p. Cirilu doba dela med nami v Avstraliji, pa se je odločil, da gre domov le na dopust in se vrne v Sydney. Proti koncu maja bo odletel domov, kjer ga težko čakajo starši, sestra in brata, pa tudi redovni sobratje. Letos obhaja petletnico svojega mašniškega posvečenja, kar bo s svojimi sonovomašniki proslavil v novomeški kapiteljski cerkvi – prav tam, kjer je pred petimi leti po rokah škofa dr. Leniča prejel mašniško posvečenje. P. Cirilu želimo dober oddih v domovini med svojimi. Pa še nas se naj kaj spomni na božjih poteh, ki jih misli obiskati. Mi pa bomo težko čakali mesec avgust, ko se bo čil in spočit vrnil med nas.

ZELO LEPO in pomenljivo slovesnost so imeli rajski v Wollongongu na prvo majsko nedeljo (5. maja). Ta dan so v svoji cerkvi v Fig Tree ustoličili podobi **Marije Pomagaj** in **svetega Frančiška Asiškega**. Obe podobi je umetniško izdelal in podaril wollongongški slovenski cerkvi Vseh svetih arh. **Robert Mejač**, ki živi v Queenslandu. Iz mavric barv veje ljubezen slovenskega vernega srca, zato sta obe sliki tako lepi, tako živi in tako naši. Umetniku iskrena zahvala!

Sliki je med mašo blagoslovil p. Ciril ob asistenci Andreja Sušnika (lektor in kantor) in Tonija Šajna (akolit) – na sliki na patrovi desnici, ter Francija

Rayka (lektor in kantor) — na patrovi levisi. In seveda ob polni cerkvi zbranih vernikov ter navdušenem petju.

Naj se iskreno zahvalimo tudi mizarskemu podjetju Primorie v Seftonu: gospoda Stanko Slokar in Bruno Bolko sta po načrtih arh. Mejača izdelala in darovala okvirja za slike. Zahvala tudi vsem ostalim (naj posebej omenim montiranje slik na steno — delo prostovoljcev pod vodstvom Milana Širca in Franka Tehovnika), v prvi vrsti predsedniku "Planice" g. Ivanu Rudolfu, da je slovesnost tako lepo izpadla.

POROKA — Že v prejšnji številki sem najavil poroko za soboto 27. aprila: **Miriam Bavčar** in **Henry Stariha** sta se srečala pred našim oltarjem. Oba sta rojena v Sydneyu: nevesta je bila krščena v Paddingtonu in je hčerka Ivana in Doroteje r. Breclj — prej so živeli v Fairfieldu, zadnja leta pa so v Liverpoolu; ženin je sin Antona in Antonije r. Ivanetič, oba po rodu iz Bele krajine, krščen v Stanmore, živijo pa že dolga leta v Merrylandsu. Obe družini sta zelo aktivni v našem verskem središču, mlada pa prav tako. Miriam je organistinja. — Mlademu paru čestitamo in prosimo nanju obilo božjega blagoslova.

KRST — **Matthew Košorok**, Mt. Druitt. Oče Ciril, mati Anita r. Franetič. Botrovala sta Henry Stariha in Miriam Bavčar — Merrylands, 21. aprila 1985.

NOVI GROBOVI — V petek 19. aprila je v bolnišnici svetega Jožefa, Auburn, umrla **MARIJA GOLCMAN** r. Kornhauser. Doma je bila iz Domajincev v Prekmurju, kjer je zagledala luč sveta 1. januarja 1928 kot hčerka Andreja in Marije r. Grlec. V Avstralijo je prišla leta 1958 ter se še isto leto poročila v Paddingtonu s Stankom Golcmanom. Marija je bila verna krščanska žena in mati. Tudi tujina je ni oropala dediščine vere ali vzela ljubezni do nedeljske maše, ki se jo je redno udeleževala v naši cerkvi. Pa tudi drugače je rada sodelovala pri raznih akcijah našega središča. Še pred nekaj meseci, ko je že čutila precej bolečin, je pomagala pri naši stojnici v Merrylandsu. Že od božiča se ni dobro počutila in je iskala zdravniško pomoč. Začelo se je s prehladom, potem so sledile številne preiskave in rentgenski pregledi. Četudi najprej niso mogli ugotoviti nič posebnega, je končno prišlo na dan, da se jo je lotila zahrbtna rakovna bolezen. Operacija njenega stanja ni izboljšala — dober teden po njej je Marija v hudih bolečinah podlegla. Za odhod s tega sveta je bila lepo pripravljena, saj je nekaj dni prej prejela svete zakramente, vdana v sveto božjo voljo. Pokojnica zapušča moža Stanka in sina Andreja, v Kanadi brata Jakoba in Vilita, doma pa mamo in še dva brata. — Pogrebno mašo smo imeli v naši cerkvi v torek 23. aprila, po-

kopana pa je bila Marija na slovenskem delu pokopališča Rookwood.

V soboto 20. aprila je na svojem domu v Bondi (Sydney) umrl rojak **MARIO PAHOR**. Rojen je bil 27. januarja 1911 v Novi vasi pri Novi Gorici v družini Alojza in Angele Pahor. Po prihodu v Avstralijo je bil zaposlen pri gradnji hidro-centrale v Coomi. Ostal je neporočen in tu v Avstraliji tudi nima sorodnikov. Pred nekaj leti ga je zadela kap in je bil deloma nepokreten. Pogrebno mašo smo imeli za pokoj njegove duše v petek 26. aprila, zadnji domek na svetu pa je našel med našimi grobovi v Rookwoodu.

Isti dan — sobota 20. aprila — je v Newcastleu umrl v starosti 73 let **JOHAN MUHVIČ**. Po rodu je bil iz Kočevja. Živel je v sydneyskem okraju Guildford. Zapušča dve hčerki, žena pa mu je umrla pred nekaj leti. Pogrebna maša je bila v nemškem verskem središču sv. Rafaela, Blacktown, pokopan pa je bil na livadnem pokopališču "Pinegrove", Eastern Creek.

Dne 28. marca letos pa je v Canberri tragično umrla v starosti 56 let **DANICA PAVIČ**. Doma je bila iz Postojne. Zapušča sina Marka in hčerko Miriam. Več podatkov pa žal še nimam na razpolago.

Vseh imenovanih pokojnih se spomnimo v svojih molitvah, da jim Gospod da svoj mir! Sorodnikom naše iskreno sožalje.

P. VALERIJAN

Slika predstavlja mašo ob blagoslovitvi podob. Cerkev Vseh svetih, Fig Tree (Wollongong, NSW)

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU

TISKOVNEMU SKLADU

ZA NAŠE "MISLI":

§32.—Slavko Tomšič; §24.—Jožef Štemberger; §20.—Anica Smrdel; §19.—N.N.; §15.—Terezija Smolič; §14.—Pavla Vohar, Mihaela Semelbauer, Marija Paunič, Slavko Drezga, Ivan Legiša, Martin Šuštarčič, Angela Križman; §12.—Ivan Kovačič, Luka Schatter; §10.—Franciška Butinar, Rev. Ivan Mihalič, Peter Bizjan, Ivan Lapuh (s prosnjo k božjemu služabniku Frideriku Baragu za varstvo na poti v domovino in za srečno vrnitev); §9.—Ivan Jenko, Franc Pavlovič; §8.—Zvonko Velišček, Justina Ciobaca; §6.—Marica Vogrinčič, N. N., George Elšnik; §5.—Ivanka Dekleva, Alma Stefančič; §4.—Venceslav Ogrizek, Jožef Horvat, Rozalija Veenstra, Pavel Vatovec, Katie Dodig, Albert Logar, Fani Šajn, Katarina Hvalica, Franciška Ludvik, Janez Kucler, Milan Kropelj, Ignac Kotnik, Albina Barbiš, Roman Zrim, Florjan Falež, Marija Dobrigna, Zdenka Novak, Danica Gorjup, Vinko Jager, Peter Belec, naročnik iz W.A., ki je naročnini pozabil dodati svoje ime in naslov (oddano v Fremantle, W. A.); §3.—Stanko Božič, Angela Cesar; §2.—Darko Butinar, Ivanka Tomšič; §1.—Pavel Kruh, Franc Pejovnik.

KANAL v dolini reke Soče

Florence L. Barclay:

Pesem dveh src

roman

Prevedel Silvester Čuk
Ilustriral Lojze Perko

(Štirijindvajseto poglavje: TAKO GLEDA NA STVARI MOŠKI)

Vmes je posegel zdravnikov prodirni glas.

»Gotovo je bila lepa, skladna, očarljiva.«

»Lepa? Ona? O moj Bog, ne! Sicer pa vam na to ne bi znal odgovoriti...«

»Toda verjetno ste želeli naslikati njen portret?«

»Naslikal sem ga,« je priznal Garth. »Celo dvakrat...

In ta dva moja portreta, čeprav sta polna žalosti in domotožja po izgubljenem, spadata med moja najboljša dela. Nobeno oko razen mojega ju še ni videlo in tudi nobeno ju ne bo videlo, razen tiste osebe, kateri toliko zaupam, da mi ju prinese... da ju uničim.«

»In kdo bo to?« je vprašal zdravnik.

»Sestra Rosemary Gray.«

S konico čevlja je zdravnik premaknil klado v kaminu.

»Dobro ste izbrali,« je rekel, a moral je precej premagovati veselje, ki mu je z obraza prešlo v glas. »Sestra Rosemary bo znala biti diskretna. Kar pa zadeva lepoto vaše prijateljice, smemo verjeti, da je bila lepa, mar ne?« Garth je bil pretresen.

»Ne vem, kaj naj rečem,« je spregovoril počasi. »Jaz je ne morem gledati tako, kot jo gledajo druge oči. Moja podoba o njej je iz tistega trenutka, ko sem jo videl vso obsijano, in ta podoba vključuje um, duha in telo. Njena duša je bila tako lepa, tako plemenita in polna ženske miline, da je tudi telo, ki je dušo odevalo, sprejelo del njene popolnosti in je zame postalo neizrekljivo milo.«

»Razumem,« je dejal zdravnik prisrčno, »da, dragi prijatelj, popolnoma vas razumem.« Sam pri sebi si je mislil: »Oh, Jane, Jane! Takrat ste bili slepi tudi brez obveze!«

»Tedaj sva preživela prečudovite dneve,« je spet povzel besedo Garth. »Vse se mi je zdelo tako preprosto in svetlo, da si še misliti nisem mogel, da bi lahko bilo njej kako drugače. Veliko sva se skupno ukvarjala z glasbo in se pogovarjala o marsičem, le o sebi nisva govorila, ker sva vedela, oziroma jaz sem vedel, pa sem mislil, da je v njenem srcu prav tako... Vsakikrat ko sem jo videl, se mi je zdela še bolj pristno ženska, bolj popolna. Kmalu sva se za tri dni razšla, nato pa neke sobote spet prišla skupaj. Tedaj so moje ime stalno povezovali z

imenom neke mlade Američanke in tudi sama je nekaj namignila v tem smislu. Odločil sem se, da takoj spregovorim z njo odkrito o tej stvari. Prosil sem jo, naj po večerji pride na teraso. Bila sva sama. Vse se je kopalo v prekrasni mesečini, kakršne še nisem videl...«

Nastal je dolg premor.

Nazadnje je Garth skoraj šepetaje nadaljeval: »Govoril sem z njo. Videl sem, da me razume in pomislil sem, da me sprejema in da me obsipa s svojo ljubeznijo, kot sem jo jaz obsul s svojo. Toda ko sem si delal utvare, da me razume in da mi vrača ljubezen... me ona ni razumela in trudila se je samo, da bi bila do mene dobra in prijazna.«

»Pa veste to zagotovo?« ga je prekinil zdravnik z zamolklim glasom.

»Popolnoma gotovo! Le poslušajte: ko sem jo poklical z imenom, za katerega sem upal, da ga bo poslej vedno nosila, ko sem ji rekel 'moja žena', še sedaj točno vidim, kako je kar skočila pokonci in me pahnila stran, sicer brez jeze. Rekla mi je, da potrebuje noč za premislek in da se bo naslednji dan sestala z menoj v vaški cerkvi in mi tam dala odgovor. Morda me boste smatrali za neumnega, toda ne boste me mogli imeti za bolj neumnega, kot se dejansko čutim sam. Pomislite: verjel sem, da se lahko popolnoma zanesem na njeno ljubezen. Naslednjega dne sem jo bolj zaradi lepšega prosil za odgovor. Ona pa mi je resno in mirno odgovorila: 'Ne morem se poročiti z otrokom!'«

Garthov glas se je zlomil v krču. Glava mu je klonila. Prišel je do točke, kjer se je zanj nehalo vse, kjer je njegovo življenje postalo popolnoma drugačno.

Zdravnik se je zdrznil.

Dobro je vedel, da je bilo vse še bolj boleče, kot pa pripoveduje Garth. Videl je moža, ki ljubi Jane, kako slep znova doživlja prizor, ki ga nobena pozaba nikdar ne bo mogla izbrisati.

Sklonil se je, nežno položil roko na Garthovo ramo ter nežno zašepetal: »Ubogi fant!«

In dolgo sta tako molče sedela.

PETINDVAJSETO POGLAVJE

DOKTORJEVA DIAGNOZA

Lepega nedeljskega jutra sta se doktor Deryck Brand in Jane vzpenjala po poti, ki je s terase vodila v borov gozdiček. Dva panja posekanih dreves, odkoder se jima je nudil krasen razgled, sta jima služila za sedeža.

Zdravnik je povedal, kakšen pogovor je imel prejšnji večer z Garthom.

»Zakaj mu niste povedali, kako mislite vi?« se je uprla Jane.

»Nobenega mišljenja nisem izrekel, ničesar nisem razlagal. Pustil sem ga, naj še naprej misli, kar je mislil doslej, saj je to edini način, da vas ohranimo na oltarju,

Novomeški KAPITELJ

NAŠIM POSINOVLJENIM AFRIŠKIM MISIJONARJEM:

\$399.16 melbournski verniki s postno družinsko nabirko (polovica iz postnih šparovčkov Project Compassion – druga polovica je bila odposlana nadškofijski dobrodelni pisarni za nerazvite dežele); \$100.– Danica Vuchich; \$50.– Frank & Bronwyn Richter, Tone Konda; \$20.– N. N. (za lačne), družina Brkovec (namesto cvetja na grob Mariji Golcman), družina Slavko Drezga (p. Hugonu za nabavo avta); \$10.– Ladislava Vouk.

MATERI TEREZIJU V INDIJO:

\$10.– Emilija Rutar z družino (namesto cvetja na grob Mariji Golcman).

ZA LAČNE V ETIOPIJI:

\$247.– prostovoljni prispevki pri vходу na Materinski proslavi melbournskega verskega središča; \$50.– Frank & Bronwyn Richter; \$ 20.– Marija Paunič; \$19.– Terezija Smolič; \$10.– Lucija Miklavec, druž. Silvo Kristan.

DOBROTNIKOM
BOG STOTERO POVRNI!

MATI MOLI

V izbi, tam ob motni luči,
stara mamica sedi,
v noči pozni, v noči hudi
spanec ji beži z oči.

Molk otožni okrog nje je —
zdaj pa zdaj le kak šepet.
Tja na sveto Porodnico
vpira starka svoj pogled.

Ah, ah, tu najlepše pesmi
detetu zapela je,
ah, slovo od njih čez leta
tu, prav tukaj vzela je . . .

V motni luči čudapolno
božja slika trepeta,
starka moli pred podobo
ura v drugič je pošla.

JOSIP MURN —
ALEKSANDROV
/Svidenje/

ki vam ga je bil postavil v svojem srcu. Nočem biti prav jaz tisti, ki bi vas vrgel od tam.«

»Padla bi mu v naročje,« je dejala Jane pogumno. »Rajši bi bila v njegovem naročju kot pa v oltarju njegovega srca!«

»Dovolite, dragi otrok, da vam povem kar odkrito: najbolj verjetno bi padli v prvi vlak, ki pelje v London! Zdi se mi, da vas že vidim v vagonu...«

»Oh, Deryck,« je vzdihnila Jane in prišla zdravnika za roko, prevezane oči pa je naslonila na rokav njegove stare lovske obleke. »Le kaj vam je danes? Tako hudobni ste z menoj. Najprej ste me mučili s tem, da ste mi ponavljali Garthove besede, zdaj pa me karate, namesto da bi me potolažili.«

»Res je, karam vas, toda ne mislim vas pustiti na cedilu. Sinočnji večer ni bil šala, verjemite mi. Videl sem, kako strašne sledove lahko pusti ženska v duši moškega, ki jo ljubi. Davi sem se zbudil z občutkom, da me je nekdo pretepel.«

»Pa jaz? Kaj mislite, da občutim jaz?«

»Vam se seveda zdi, da imate prav in vaš primer bo brezupen vse dotlej, dokler boste vztrajali v tem prepričanju. Morate se naučiti reči: 'Priznam svojo krivdo, ali mi lahko odpustite?!«

»Toda ravnala sem z najboljšim namenom! Mislila sem predvsem nanj in ne toliko nase!«

»To ni povsem točno, Jane. Najprej ste pomislili nase. Niste imeli toliko poguma, da bi pomislili tudi tole: nekega dne lahko Garthovo občudovanje in ljubezen začneta bledeti. Tega ste se bali! Vsaka ljubezen, razen materinske, je sebična!«

»Ah, čutim se popolnoma izgubljeno v tej temi! Ko bi mogla videti vaše dobre oči, Deryck, se bi mi vaš glas zdel manj trd.«

»Snemite potemtakem obvezo in me pogledjte!«

»Tega pa ne!« je vzkliknila Jane odločno. »Mar sem vse to naredila zato, da tik pred pristaniščem utonem?«

»Dragi otrok, ta prostovoljna žrtev vaših oči je začela pomalem vplivati na vaše živce. Varujte se, da iz vsega tega ne pride za vas več slabega kot pa dobrega! Močna zdravila...«

»Pst! Tiho! Slišim neke korake.«

»V vsakem gozdu je vedno slišati kake korake,« je pripomnil brezbrizno zdravnik.

Vendar je utihnil in prisluhnil.

»To je Garthov korak!« je zašepetala Jane. »Deryck, pojdite pogledat. Od tu je mogoče videti spodnjo stezo.«

Zdravnik je naredil nekaj korakov in se brž vrnil k Jane.

»Res je. Sreča je nama naklonjena. Garth gre gor po stezi s Simpsonom. Čez kakšni dve minuti bo tu.«

»Raje recite, da me preganja zla usoda, dragi Deryck.«

/Nadaljevanje sledi/

Naša kapelica

IVANKA ŽABKAR

Ko sem našla v lanski majski številki "Misli" sliko kapelice, postavljeno nekje pri Žireh v zahvalo Bogu in Mariji za srečno prestano vojno, sem se spomnila, da imam tudi jaz fotografijo kapelice mojega rojstnega doma. Našla sem jo in morda boste imeli kaj prostora zanjo in te vrstice.

Ko sem bila otrok, z nekaj starejšimi in nekaj mlajšimi sestrami in brati, nam je umrla mama. Padla je in si zlomila hrbtenico. Nič več ni mogla vstati na noge. Takrat zdravništvo še ni bilo tako razvito kot je danes in ji k ozdravljenju niso mogli pomagati. Po petih dneh muk je v bolnišnici zaključila svoje življenje in nas pustila otroke same z očetom.

Spominjam se dobro mamininih zadnjih besed, ki mi jih je naročala, predno so jo odpeljali v bolnišnico. Da naj bom pridna, mi je rekla in sveto sem ji obljubila. Gotovo je slutila, da jo živo ne bomo več videli.

V spominu imam tudi našega zdaj že pokojnega očeta, ki je nam otrokom večkrat dajal mamo za zgled. Pravil nam je, kako je bila dobra, kako je znala dobro kuhati, saj je bila v mladih letih kuharica v ljubljanskem "Hotelu Štrukelj". Otroci smo tako radi poslušali o njej. Mama je pač samo ena in ko jo izgubiš, izgubiš za vedno svoj najdražji zaklad.

Kapelica je bila pozidana po maminini smrti — nam otrokom v spomin na pokojno mamo. V Ameriki smo namreč imeli dve teti. Ena od teh, pisala se je Štiglič in je že zdavnaj sama med pokojnimi, se je spomnila na kapelico in jo dala zgraditi. Postavili so jo ne daleč od moje rojstne hiše — na sliki je hiša

za kapelico. Je kakih pet minut od križišča cest, od katerih pelje ena proti Raki, druga pa v Novo mesto. V kapelici je križ in lepa podoba Marije z Jezuščkom. V zid je vdolana tudi plošča z imenom darovalca — moje ameriške tete.

Kmalu po zgraditvi je bila kapelica tudi blagoslovljena. In pri njej na veliko soboto duhovnik blagoslovlja tudi velikonočni žegen.

Nam otrokom je kapelica zelo prirastla k srcu. Kaj bi ne, saj je bila spomenik naši pokojni mami, nam vsem pa opomin, naj bomo pridni in naj držimo, kar nas je mama učila. Ko sem bila še doma, sem kapelico zelo rada krasila z rožami, zlasti spomlad, ko so bili travniki polni pisanega cvetja. V mesecu majniku je bila kapelica vselej posebno lepo okrašena. Sploh smo jo imeli vedno kot del doma in bi si dom težko predstavljala brez nje.

Pa naj za konec povem, da moja rojstna hiša zdaj nadomestuje druga, nova. Moj nečak (na sliki stoji kot otrok pred hišo, a se komaj razloči), zdaj avtomehanic, jo je zgradil in živi tam s svojo družino. Tako je na kraju v spomin na mojo mladost ostala samo še kapelica in mi je morda zato kljub razdaljam še dražja, pa četudi jo samo v duhu krasim in poklekam na njene stopnice.

IVANKA ŽABKAR na verandi svojega avstralskega doma v Wollongongu, N. S. W.

Še vedno drži obljubo svoji mami ter je sama zelo dobra mama svojim otrokom. Že dolga leta je naročnica in tudi sotrudnica MISLI, ki ugankarje razveseljuje s križankami. Naj se ji na tem mestu zahvalimo za zvesto sodelovanje!

Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,

*SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 8118 in (03) 861 7787*

*Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 9874*

+ Popraviti moram v prejšnji številki objavljeno vsoto nabirke v velikonočnih darilnih kuverticah; in pa vsoto, ki so jo družine nabrale po šparovčkah pri letošnji postni akciji. Do danes se je vrnilo 454 velikonočnih kuvertic s skupno vsoto 6.678,20 dolarjev za vzdrževanje našega verskega središča. Postni šparovčki pa so doslej prinesli 798,32 dolarjev. Polovico te vsote sem poslal nadškofjski dobrodelni pisarni za pomoč deželam v razvoju, druga polovica pa je šla za naše posinovljene afriške misijonarje. Vsem dobrotnikom še enkrat prav iz srca: Bog naj stotero poplača!

+ Materinsko proslavo imamo že vsa leta na prvo nedeljo v maju namesto na drugo, ko je v Avstraliji uradni Materinski dan. Tako smo pričeli zato, ker smo imeli mašo v Melbournu samo enkrat na mesec, na prvo nedeljo. Na drugo ni bilo mogoče, ker sem šel za slovensko mašo v Geelong in še vedno hodim tja. — Zanimivo pa je, da so zdaj tudi vsa tukajšnja društva svoje materinske proslave premaknila za teden nazaj. Vzrok je kar malo preveč očitno, pa zares neutemeljen. Versko središče ni imelo namena tekrovati z nikomer, saj je imelo za proslavo prvo nedeljo že takrat, ko je bila to edina materinska proslava med nami v Melbournu. Končno vsaka družina izbira po svoji volji in bo tudi v bodoče. Žal mi je samo za tiste, ki želijo biti na proslavi pri cerkvi, pa še kje drugje. Prav potruditi se morajo in biti še brez kosila, da pridejo od naše cerkve do treh oz. celo do dveh popoldne do svojega kluba.

Vedno sem mislil, da bodo lastne dvorane društev ustavile soupadanje prireditvev, pa je očitno ravno nasprotno. Le komu v korist? Kulturnih zadev ni veliko med nami — dajmo ljudem priliko, da se morejo udeležiti vsake, če tako žele, ne pa da morajo tolikokrat izbirati med eno in drugo! Žal je bila že večkrat ta izbira nujna celo med nedeljsko slovensko mašo in prireditvijo kakega društva, četudi ima

nedelja 24 ur, maša pa le eno urico v že ustaljenem času.

Naj, prosim, nihče ne vzame teh mojih besed kot napad. Bile so napisane z dobro voljo in prepričanju, da so dnevi dovolj dolgi za drugačno razdelitev naše dejavnosti, s katero bi našim ljudem samo ustregli.

+ Na naši letošnji Materinski proslavi so zopet nastopili gojenci Slomškove šole, s poskočnimi melodijami med in po sporedu pa se jim je pridružil tudi ansambel Večerni zvon. Vsem iskrena zahvala, posebej tudi požrtvovalnim učiteljicam! Pa tudi Ivanu Mejaču, ki je ostal zvest tradiciji in nam je zopet pripravil odlično torto. Srečolov je prinesel za bodoči Dom počitka 200.— dolarjev. Torto kot prvo nagrado je dobila Irma Barič in sreča se ji je nasmehnila tudi pri drugi nagradi (šunka, ki jo je podarilo podjetje Hojnik. Naša zahvala!) — dokaz, da je Irmi mož Ivan kupil veliko srečk. Tretjo nagrado (steklenico vina) je zadel Lubi Pirnat. — Torto so Baričevi takoj razrezali in razdelili. Bila ni samo lepa, ampak zares tudi dobra . . .

Zahvala vsem gospodinjam, ki so poskrbele s svojimi dobrotami, da je bilo po mizah za vse udeležence dovolj, članicam Društva sv. Eme pa za delo v dvoranski kuhinji in postrežbo. Vedno občudujem, kaj zmore dobra volja in malo organizacije. Žal samo, da je vse običajno na ramah nekaj oseb, ko bi breme postrežbe v dvorani bilo mnogo lažje, če bi bilo več prostovoljk.

+ Pri vrodu v dvorano smo na Materinski proslavi nabrali lepo vsoto 247.— dolarjev. Tokrat smo jih namenili za lačne v Afriki. Bog povrni vsem!

+ Ker že pišem o lačnih v Afriki, naj omenim, da bo šel za lačne v Afriki tudi izkupiček za pesniško zbirko Marcele Bole, kar je dala knjig naprodaj naši Baragovi knjižnici. Tako je odločila Marcela in se ji za dobroto iskreno zahvaljujem!

+ Šmarnice združujemo z vsako nedeljsko mašo, čez teden pa jim imamo tudi nekajkrat, kar oznanimo pri nedeljski maši sproti za teden naprej. Škoda, da med našimi ljudmi tukaj ni kaj večjega zanimanja za majniško pobožnost, niti ob spominu na šmarnice v domovini. Razumem, da so tu razdalje, pa se vendar bojim, da je glavni vzrok vsakovečerno posedanje pred televizijskim zaslonom. Ali smo Slovenci še Marijin narod? Če smo njeni samo tedaj, kadar kaj potrebujemo, je naša ljubezen do nebeske Matere malo preveč samoljubna. Kaj pravite?

+ Razen krstov dveh, kot čokolada rjavih tonganških otročičev, ki sta bila krščena v naši cerkvi med tongansko mašo, slovenskih krstov tokrat ni

bilo. Tudi poročna knjiga naše cerkve je počivala in ni bilo zabeležene nobene poroke. Pač pa sta 7. maja, točno na 25-letnico, s sveto mašo slavila svoj srebrni poročni jubilej **Branko Žele** in **Berta r. Slavec**. Vsi znanci jima čestitamo iz srca in jima želimo v zadovoljstvu in zdravju dočakati tudi zlatega. Bog vaju živi!

Omenil pa bi le rad dve poroki:

Prva je bila 14. aprila v cerkvi sv. Terezije v Essendonu: **Silvin Horvat**, sin naše družine v Reservoirju, je pred oltarjem pričakal svojo nevesto **Antonette Ciavarella**. Že ime pove, da je nevesta iz družine italijanskih priseljencev, Silvin pa je bil rojen v Ptujju in je prišel v Avstralijo s starši še kot fantiček.

Na soboto 11. maja pa se je v Newman Chapel katoliškega kolegija (Newman College) melbournske univerze poročila **Nevia Križman**. **Sam Lambraia** je njen izbranec. Srečala sta se pri svojem poklicu, saj sta oba učitelja. Sam je italijanskega rodu iz okraja Preston, nevesta pa je iz slovenske družine v Morwellu, kjer je bila rojena in tudi krščena. Kako hitro je dorasla in iz male prijazne deklice je postala učiteljica, zdaj pa še nevesta!

Obilo božjega blagoslova obema paroma na življenjsko pot!

+ V Wodongi bo redna slovenska maša na zadnjo nedeljo v maju (26. maja) ob petih popoldne v cerkvi Srca Jezusovega. Za Wodongo, Albury in okolico velja: obvestite drug drugega, zlasti seveda tiste, ki nimajo MISLI! – V juniju pa bo spet na vrsti Morwell: na četrto nedeljo (23. junija) ob sedmih zvečer v cerkvi Srca Jezusovega. Vabljeni! – Na drugo nedeljo vsakega meseca je redna slovenska maša v Geelongu ob pol dvanajstih, v St. Albansu pa ob petih popoldne. Potrudite se k udeležbi!

+ V soboto dne 20. aprila je v Kew umrl **ALEKSANDER MAZZITELLI**. Rojen je bil 14. oktobra 1906

Melbournskim Slovencem se priporoča

KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Verga Bros. Pty. Ltd.

9 TRAVALLA AVE., THOMASTOWN, VIC

Telefon: 359 5509.

doma: 470 4046 in 470 4095.

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako delo!

v Aleksandriji v Egiptu kot član italijanske družine. Tam se je leta 1930 poročil s Slovenko Štefanijo r. Čermelj, doma iz Škrilja pri Ajdovščini. V Avstralijo sta prišla leta 1957 s tremi otroki (sinova Frank in Rolando sta poročena v Melbournu, Carmen pa v Sydneyu), dočim jima je sinček Marcello umrl še v Egiptu. Živelja sta v Box Hillu in Štefanija je tudi naročnica Misli. Pokojnik je bil že več let bolan in je postal popolnoma odvisen od drugih, od zadnjega februarja pa je bil v bolniški oskrbi geriatričnega oddelka v Willsmere.

Rožni venec ob krsti smo molili v naši cerkvi v ponedeljek 22. aprila, naslednji dan pa imeli pogrebno mašo. Pokopan je bil na keilorskem pokopališču.

Sožalje domačim, pokojniku pa večni mir pri Stvarniku in Odrešeniku!

+ Naj za konec zopet omenim, da si gotovo rezervirajte drugo nedeljo v juliju (14. julija) za obisk verskega središča. Obhajali bomo naša cerkvena zavetnika in smo morali vsakoletno proslavo zaradi visokega gosta premakniti iz prve na drugo nedeljo. Med nami bo za letošnje Ciril-Methodovo jubilejno leto melbournski nadškof **Francis Little**. Maša bo ob desetih, v Geelongu pa bo ta dan slovenska maša odpadla.

*Utrujen od borb in bridkosti
pri tebi, mati, iskal sem hladila.
Z besedo edino si dala ga dosti:
"Ti bori se, jaz bom molila..."*

FRANC S. FINŽGAR

... Zdaj hodim na to svojo sveto božjo pot, kadar mi je težko pri srcu. Tudi nocoj, o mati, ob tej uri, ko so se vse noči razgrnile nad menoj, prihajam k tebi: daj mi tolažbe in svoj blagoslov, da bi kmalu zasijala tista nebeška zarja, ki sva jo upala v trpljenju.

IVAN CANKAR

Z vseh vetrov

PO PODATKIH ljudskega štetja v letu 1981 je prišlo na dan, da so v Avstraliji anglikanci po številu komaj za 25.000 članov močnejši od katoličanov. Ta številka je presenetila tudi katoličane, a kaj šele anglikance, saj njih veroizpoved velja nekako za državno vero in so vse doslej živeli v nekakem tihem prepričanju, da njih števila nihče ne bo nikoli dosegel.

Uradne številke po ljudskem štetju v letu 1981 nam nudijo sledečo sliko: Anglikancev je v Avstraliji 3.810.469, za katoličane pa se je priznalo 3.785.505 prebivalcev. Med ostalimi kristjani je članov združenih krščanskih skupin (Uniting Church) 712.609, prezbiterijancev je 637.818, metodistov 490.767, pravoslavni 521.281, luterancev 199.760, baptistov pa 190.259. Članov protestantske verske skupine Church of Christ je 89.424, binkoštnikov (Pentecostal) 72.148, Salvation Army pa šteje 71.570 članov. Jehovih prič je 51.815, adventistov (Seventh Day Adventist) 47.474, mormonov (Latter Day Saints je njih uradno ime) 32.444, kongregacionalistov 23.017, krščanska skupina z imenom "Brethren" ima 21.489 članov, armenska apostolska Cerkev pa 3.582.

Med nekrščanskimi verskimi skupnostmi v Avstraliji so najmočnejši muslimani (76.792 člana), nato pridejo prebivalci judovske vere (62.126 vernikov), na tretjem mestu pa so budisti s 35.073 člani.

NOVO slovensko žrtev so terjale gore, kakor je sporočila Agencija Reuter iz Kathmandu-ja pod Himalajo, mi pa smo brali v Heraldju v ponedeljek 6. maja: **Borut Bergant**, tridesetletni učitelj in doma iz Trziča na Gorenjskem je srečno dosegel enega najvišjih svetovnih vrhov himalajske skupine – 8505 metrov visoki Yalungkang – in to, kot pravi poročilo, po zelo zahtevni plezalni poti, ki je doslej še nihče ni preple-

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

"FRANK'S AVTO ŠOLA"

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST,
N.S.W., 2165
Telefon: 72 1583

zal. Nesreča se je zgodila na povratku, ko je drzni slovenski planinec zgrmel v globino ter se srečal s smrtno. Datum nesreče je 22. april.

OSEMINDVAJSET novih članov kardinalskega zbora je imenoval papež Janez Pavel II. Kardinalske znake bodo prejeli dne 25. maja, na konzistoriju binkoštno soboto. Med novimi kardinali je 17 Evropejcev, štirje so iz Severne Amerike, po dva iz Azije in Afrike. Po narodnosti so novi kardinali razdeljeni takole: pet je Italijanov, po dva sta Francoza, Poljaka, Nemca, Kanadčana in dva iz ZDA. Po enega kardinala so dobile dežele Nigerija, Čile, Nikaragua, Belgija, Filipini, Etiopija, Indija, Španija, Ukrajina, Češkoslovaška, Venezuela, Nizozemska in Avstrija.

Kardinal iz Češkoslovaške je po rodu Slovak, nadškof Jožef Tomko, ki pa živi v Rimu in je bil doslej glavni tajnik škofovske sinode. Kot kardinal je postal vršilec dolžnosti prefekta kongregacije za evangelizacijo narodov in bo seveda ostal v Rimu. – Še vedno papež ni izdal imena kardinala, ki ga je pridržal ("in pectore" pravimo temu) v svoji tajnosti že pri prvih imenovanjih na konzistoriju 3. jun. 1979. Vsekakor mora biti oseba v kaki deželi, kjer ni verske svobode in bi mu javno imenovanje oteževalo položaj.

Kardinalski zbor je zaradi številnih smrti starih kardinalov padel na število 124 članov, z novimi pa se je dvignil na 152. Če ta zbor razdelimo po celinah, dobimo naslednjo sliko: 81 je Evropejcev, 38 Američanov (iz Severne in Južne Amerike), 16 Afričanov, 13 Azijcev in 3 iz Oceanije. Od skupnega števila 152 kardinalov jih bo 32 do 25. maja dopolnilo 80 let starosti in po predpisih ne bodo mogli več voliti papeža. Tako se je Janez Pavel II. s številom novih imenovanj držal pravila, ki ga je za število kardinalov z volilno pravico določil Pavel VI.: 120.

20.000 MINISTRANTOV se je zbralo k splošni avdienci na Trgu sv. Petra v Rimu. Dne 10. aprila so prišli k papežu iz raznih evropskih dežel. Janez Pavel II. jih je posebej pozdravil in jih bodril, naj svojo strežniško službo oltarju opravljajo vestno in resno, kajti njihovo sodelovanje pri bogoslužju je pomembno in zahteva odgovorno vedenje. Posebej jim je priporočil, naj radi berejo sveto pismo. Posvečajo naj se vprašanjem čim lepšega oblikovanja bogoslužnih opravil, katerih del je njihovo sodelovanje.

Pa naj dodamo, da med strežniki oltarja, zbranimi pred papežem, niso bili samo ministrantje, ampak tudi ministrantke. Pravijo, da se vedno več deklet pridružuje fantom pri opravljanju laiške službe v Cerkvi. Zanimivo je vprašanje: ali dekleta pri današnji splošni ženski borbi za enakopravnost skušajo izpodriniti fanto izpred oltarja, ali pa fantje postajajo leni ter sramežljivi in jih je težko dobiti pred oltar. . .

VEDNO mislimo, da so Amerikanci najbolj udarjeni na sladoleđ. Uradna statistika pa pravi, da so na vrhu lestvice glede sladoleđa – Italijani. Na vsak italijanski želodec pride povprečno deset kilogramov tega hladnega posladka na leto. Izbirajo pa najraje sadne sladoleđe. In za to osvežilno porabijo Italijani vsako leto kar 3000 milijard lir. . .

MSGR. STANKA GRIMSA, najstarejšega slovenskega izseljenskega duhovnika, so dne 23. aprila z velikimi slovesnostmi pokopali v Merlebachu v Franciji. Pokojnik je bil rojen 7. maja 1901 v Škofji Loki in je bil leta 1926 posvečen v duhovnika. Dve leti nato je bil prefekt v Škofovih zavodih, nato pa pet let kaplan v Šentrupertu na Dolenjskem. Leta 1935 se je podal med družine slovenskih rudarjev v Alzaciji in je med njimi ostal kar petdeset let. Izjema so bila vojna leta, ker so ga Nemci leta 1940 po zasedbi Francije izgnali, a takoj po končani vojni se je vrnil med svoje drage izseljence. Nemogoče je tu opisati njegovo vsestransko delovanje. Lahko pa rečemo, da je bil Msgr. Grims nekaj enkratnega, karizmatična osebnost med izseljenskimi duhovniki, moč velike srčne kulture, poln dobrote in požrtvovalnosti ter spoštovanja do sočloveka. "Dajal je z rokami in s srcem," je nekdo zapisal v posmrtno spominsko knjigo. Zato je Msgr. Grims umrl brez premoženja, a božji Plačnik ga je našel bogatega.

Ko je škof dr. Lenič pripeljal z dvanajstimi slovenskimi duhovniki pogrebni spreved iz slovenske kapele v merlebachsko župnijsko cerkev, ga je tam že čakal domači škof Schmitt s približno petdesetimi duhovniki. Po maši, ki je bila pravi triumf, se je razvil pogreb na precej oddaljeno pokopališče, kjer so se od pokojnika poslovila tudi slovenska društva.

Po pogrebu je škof dr. Lenič v Slovenskem domu blagoslovil lepo kapelo, obenem pa predstavil Slovencem Grimsovega naslednika, mladega duhovnika Jožeta Kamina, sina izseljenskih rudarskih staršev. S prvim septembrom bo prevzel pastirsko službo.

POROČILO IZ MOSKVE ne izključuje možnosti, da bi se novi vodja Sovjetske zveze, Mihail Gorbačov, odpravil v New York na zasedanje Zborovanja organizacije Združenih narodov. V tem primeru bi prišel na spored tudi sestanek z Reaganom.

Nič bi ne bilo napak tak sestanek med obema vodjema svetovnih velesil. Opazovalci pravijo, da bi bil tak sestanek naravnost nujna zadeva, ki bi zmanjšala napetost po vsem svetu. Oboroževalna tekma gre vsemu človeštvu vedno bolj in bolj na živce in tak sestanek bi to bojazen gotovo ublažil. Če hočemo rešiti svet uničenja, bi bilo treba čim prej začeti, a seveda – čisto naravno – na obeh straneh in z obilico dobre volje ter zaupanjem. Kako si pridobiti to dvoje, pa je umetnost zase. Bi kdo vedel odgovor?

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

POSEBNI POLET ZA VAS: 12. JUNIJA 1985
SYDNEY / MELBOURNE / LJUBLJANA

in tudi zelo ekonomska prilika
za obisk lepe Slovenije.

Iz Sydneya: 12/6/85 ob 12.35

Prihod v Ljubljano:

Iz Melbourn: 12/6/85 ob 15.00

13/6/1985 ob 06.25 zjutraj

Za vse potnike velja ena k ekonomska cena: polet iz drugih mest – iz Brisbana do Sydneya, iz Hobarta ali Adelaide do Melbourn – in nazaj je vključen v ceni celotnega poleta. Zaradi novih predpisov glede potnega lista Vam priporočamo: obrnite se na nas čim prej, da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in jugoslovansko vizo.

Ne pozabite, da je že od leta 1952 ime GREGORICH dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje! PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure)

kotiček naših mladih

Dragi striček!

Upam, da boš imel v Kotičku malo mesta za mene, saj je to moje prvo pisemce. Pošiljam ti tudi pesmico, ki sem jo sam sestavil. Povedal jo bom mami na materinski dan. Takole se glasi:

Vem, da rada me imaš,
vse, kar prosim, mi vedno daš,
Tudi jaz te rad imam,
tele rožice ti dam!

Kaj misliš, ali bo vesela? Upam, da me ne bo vprašala, kje sem dobil šopek, saj bom rožice natrgal na njenem vrtu.

Lepo te pozdravlja, kakor tudi vse koticarje, ki bodo to brali – Mario Sfiligoi, 13 let, Avoca Vic.

MARIJA
V MAJU

NAGRADNA
SLIKANICA

MAMICI ZA GOD

Mamica moja danes goduje,
moje srce pa v zadregi sprašuje:
Kaj le za god naj ji vrednega dam?
Ali kaj takega zanjo imam?

Mama, brez tebe jaz bil bi sirota,
kot sonček ožarja me tvoja dobrotal!
Olja prilivaš mi k luči življenja,
žrtev ne steješ, ne meriš trpljenja.

Vem, da za vse sem ti hvalo dolžan,
pokazati tega pa prav še ne znam.
Tisočkrat Bog naj ti vse to poplača,
naj za dobroto – ljubezen ti vrača!

M. Aleksandra Hreščak

Dragi striček! – Ko smo bili za veliko noč v Melbourne, sem ti obljubila, da Ti bom pisala. Zdaj pa se res oglašam z mamino pomočjo in obenem pošiljam lepe pozdrave tudi vsem otrokom, ki sem jih srečala pri vas. Ne vedo, kako so srečni, ko imajo slovensko šolo. Kotiček imam zelo rada. Pozdravlja te Angie Krisani, 12 let, Stawell, Vic.

DRAGI OTROCI, zopet vas hočem razveseliti z nagradno SLIKANICO. Dobil sem pismo Močnikovega Tončka, v katerem me očitajoče vprašuje, kje je bila velikonočna slikanica. Tonček je vsa zadnja leta sodeloval pri tekmovanju z barvicami s svojim umotvorom. Četudi ni nikoli dosegel nagrade, je po vsem videzu navdušen za slikanice. Da le njemu ustrezem, pa sem zadovoljen, a prepričan sem, da bo več vnetih koticarjev rade volje seglo po barvnih svinčnikih in poskusilo srečo. Na delo torej, a ne pozabite, da mora pobarvana slika do sedmega junija priti v stričkov roke. Če boste nanjo pozabili in bo ostala na polici med šolskimi knjigami in zvezki, ne boste mogli biti izbrani za nagrado. In tudi ne pozabite napisati na sliko svoje ime ter naslov.

Upam, da niste pozabili voščiti mamici za njen dan. A ne pozabite, da je materinski dan vsak dan v letu, ne le eno nedeljo, ko naj bi bili posebej pridni in ubogljivi. Mamica vas je vse leto vesela, če skušate biti dobri. Prav tako pa je tudi vse leto Marijino leto, ni njen samo mesec maj. Marija je tako lepo skrbela za dečka Jezusa – tudi vas bo varovala, če se njej vsak večer priporočate. – STRIČEK

SYDNEY, N. S. W. — Kako lep dan po štirinajstih dneh dežja! Še posebno lep, ko se ob cerkvi wollongongskih Slovencev, dobro uro vožnje iz Sydneya proti jugu, zbere toliko rojakov, da ne morejo vsi noter. Bilo nas je iz Wollongonga, iz Sydneya, iz Canberre in menda še kaj od drugod.

Marija Pomagaj je danes, 5. maja 1985, dobila svoje častno mesto v lepo obnovljeni, kot za šmaren okrašeni slovenski cerkvi v Figtree. Slika je zares posejano umetniško delo arhitekta Cveta Mejača, ki je vanjo položil ne le spretnost svojih rok, ampak tudi vso ljubezen slovenskega srca do Matere božje.

Nabito polna cerkev je za začetek svete maše zadonela v pesmi "Spet kliče nas venčani maj". Zvenelo je kakor spomladi, četudi se tukaj v Avstraliji letna doba že nagiba na jesen.

Ob blagoslovljanju drage nam podobe smo peli "Marija, pomagaj nam sleherni čas", nato še litanije z odpevi in pa "Marija skozi življenje". Toliko petja v tako majhnem prostoru prav res ne slišiš nikjer drugje, razen med Slovenci! Pri brezjanski Mariji Pomagaj pa smo Slovenci doma!

Na drugi strani oltarja, kakor da bi o njem ne znali peti, pa je na sliki ponižno visel na križu Kristus in pred njim je zamaknjen klečal sveti Frančišek Asiški. Tudi to sliko je izdelal isti umetnik kot Marijo Pomagaj. Okvirja za obe sliki sta naredila vedno uslužna sydneyjska mizarska mojstra Stanko Slokar in Bruno Bolko.

K poročilu o tem zgodovinskem dnevu za Slovence v Wollongongu spada še zahvala Sydneyčanov za sprejeto gostoljubje in zlasti postrežbo v društveni dvorani. Obenem pa še posebej zahvala in pohvala članom Zveze Slovenske Akcije, ji so ob tej priliki v tako velikem številu predstavljali skupno vero in vroče želje slovenskega naroda.

S slovenskimi pozdravi! — **Ivan Kobal**

MAROOCHYDORE, QLD. — Sem že dolgoletna naročnica "Misli" in jih vedno rada prebiram. Nič nisem našla v njih o smrti gospoda duhovnika Bakana Ivana, ki je bil salezijanec in v povojnih letih župnik v Šentrupertu na Dolenjskem, potem v Dobrni, zadnji čas pa v šentrupertu v pokoju. Doma je iz Dokležov-

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.
Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.
Full denture service and repairs.

ja v Prekmurju in je moj bratranec po materini strani. Dobro se še spominjam, kako lepo je bilo pri njegovi novi maši leta 1936. Njegova sestra Ančka, moja sestrična, je tudi bila bolna in kot sem dobila sporočilo od doma, sta oba umrla na isti dan, samo štiri ure narazen, dne 8. oktobra. Sestro so pokopali 10. oktobra in je imela na pogrebu osem duhovnikov. Brata Ivana pa so pokopali v Šentrupertu 11. oktobra. Poročilo pravi, da je bilo na njegovem pogrebu okrog 60 duhovnikov, pokopaval pa ga je škof Lenič.

Pater urednik, objavite to kratko poročilo, prosim! Morda je med bralci kdo, ki gospoda Bakana pozna, pa mu bo drago zvedeti o njegovi smrti. Priporočam ga v molitev. — **Rozalija Veenstra**

BULLEEN, VIC. — V velikočrni številki sem se oglasila in omenila prošnjo župnije Dolenja vas pri Ribnici na Dolenjskem. Danes se naj iskreno zahvalim vsem, ki so daru naše družine (50.— dol.) dodali svoj dar naravnost meni ali pa preko uprave Misli: Jelka Hojak 4.— dol., Frančiška Klun 20.— dol., Julka Mrčun 100.— dol., Viktorija Gajšek 10.— dol., Jože Kromar z družino 50.— dol. in neimenovana 50.— dolarjev. Tako prošnja le ni bila zaman in prepričana sem, da bo dar iz Avstralije v Dolenji vasi hvaležno sprejet. Bog povrni vsem darovalcem! — **Anica Smrdel z družino**

PERTH, W. A. — Moram se oglasiti in povedati, da smo bili vsi tukajšnji zavedni in verni Slovenci obiska p. Cirila zelo veseli. Pa tudi g. Lončarja, ki je bil istočasno med nami, saj smo tako daleč od drugih naših skupin, da so obiski pri nas redki.

K sveti maši smo se zbrali v novi cerkvi v Osborne Parku, ki ni ravno majhna, pa smo jo skoraj napolnili.

Rex PHOTO STUDIOS

Tel.: 386 8069

Excellence in Photography

*Izdelavamo prvovrstne fotografije
ob prilikah porok, krstov, prvih obhajil, birne*

**678-680 SYDNEY ROAD,
BURNSWICK, VIC. 3056**

**Govorimo
tudi slovensko**

SYDNEYSKIM ROJAKOM

nudi

BOLOGNA SMALLGOODS

Telefon
728 1717

7 QUEST AVE.
CARRAMAR, 2163

svže meso, kvalitetno suho meso,
raznovrstne salame in druge mesne izdelke.

Za razne priložnosti po naročilu
spečemo tudi celega prašička.

Hitra in brezplačna dostava.

Obrnite se na nas!

Priporoča se lastnik podjetja

J. & A. ŠKRABAN

Gotovo je bil tega vesel tudi p. Ciril, saj je bil jasen dokaz, da smo slovensko mašo pogrešali in da bi jo še želeli. Vse izgleda, da dr. Mikula, ki nas je dolga leta obiskoval, ne bo več med nami. Zato nas je zelo razveselila beseda p. Cirila, ki nam je obljubil, da bodo to nalogo odslej prevzeli ostali slovenski duhovniki-frančiškani. Tako smemo pričakovati redne obiske s priložnostno slovenske maše. Razumemo, da že zaradi velike razdalje ne bo prebogosto, vendar smo zadovoljni, da kdo misli na nas.

Naj se iz srca zahvalim p. Cirilu za ta njegov prvi obisk. Pa tudi vsem tukajšnjim rojakom, ki so se udeležili lepe službe božje v domačem jeziku v tako velikem številu. Mnogo hvale tudi tukajšnjemu Slovenskemu društvu za objavo o patrovem prihodu in za prijeten sprejem v klubskih prostorih. Enako gre naša zahvala tudi rojaku senatorju g. M. Lajovicu, ki se

**Priporočam se Slovincem
vzhodnega dela velikega Melbourn
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.**

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS
1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
VIC. — Telefon delavnice 221 5536

**TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757**

ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOUK

je slučajno na nedeljo naše maše mudil v Perthu in je nas vse s p. Cirilom vred presenetil s prihodom v cerkev. Njegove tople domače besede nam bodo ostale v spominu. — Naj se končno zahvalim tudi našemu g. župniku župnije Osborne Park, ki nam je šel tako rade volje na roko glede cerkve in stanovanja p. Cirila. Tudi za bodoče prilike nam bo rad ustregel.

Pozdravljeni preko Misli vsi rojaki po širni Avstraliji! — Slavko Tomšič

WHYALLA, S. A. — Spet sem se zakasnila z naročnino, čeprav soba z možem zagrabiva za "Misli", ko nam jih pošta dostavi.

Torej se nam spet obeta obisk slovenskega škofa. Se še spomnite, p. urednik, kako smo se takrat v letu 1973 tudi v Whyalli pripravljali na obisk škofa dr. Leniča, pa je bila zaradi povodnji cesta zaprta? Prišli ste le do Port Pirie in se morali obrniti. Zdaj nam je p. Janez rekel, da bi škofa tudi k nam pripeljal. Lepo bi bilo, a kaj, ko nas je vedno manj. Ko ste še vi hodili med nas, se nas je vsaj nekaj nabralo v cerkvi. Pa se je v teku let vse razkropilo — samo še tri slovenske družine smo ostale, pa še teh čez dan ni doma, ker vse delajo. Tako smo se domenili, da bomo šli mi v Adelaide za škofov obisk.

Tudi naju z Romanom muči želja, da bi se premaknila v Adelaido in bi bila tako bliže slovenskega verskega središča. Saj sva tudi midva ostala z najmlajšim, Pavletom, sama: od otrok sta dva v Adelaidi.

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

NA USLUGO V ČASU ZALOVANJA

di, eden v Murray Bridge-u. Pa nam za enkrat kar še ne kaže odtod, dokler se ne bodo hiše v Whyalli kaj boljše prodajale. No, bomo videli, kaj nam bo prinesla bodočnost. Do takrat pa naj "Misli" le še pridno hodijo k nam v Whyallo, saj jih vsaki mesec z Romanom komaj čakava.

Prejmite iskrene pozdrave od nas vseh! — Družina Zrim

BOX HILL, VIC. — Prosila bi vas, ako bi mi mogli ustreči in mi pustiti malo prostora v "Mislih". Zvedela sem namreč, da popravljajo našo cerkvico v Zagonu pri Postojni. Bila je že res potrebna, da jo olepšajo in z najnujnejšimi deli ohranijo. Med svojimi znanci sem nabrala darov za 450.— dolarjev in to vsoto že tudi poslala g. župniku v Postojno, ki ima obnovo cerkvice na skrbi. Darovalci pa so sledeči: F. Geržina 100.— dolarjev, družina F. 100.— dol., družina Bizjak 70.— dol., M. Križaj 50.— dol., J. Goryup 20.— dol., A. Vasiljevski 20.— dol., A. Širca 30.— dol., P. Kunek 60.— dolarjev. Vsem se pristrčno zahvaljujem za darežljivost in sem prepričana, da je bil g. župnik daru iz Avstralije zelo vesel. Doma po cerkvah veliko popravljajo, da jih človek kar občuduje. A marsikje težko zmorejo

REŠITEV NAROBNE KRIŽANKE zadnje številke:

Vodoravno: 1. mi; 3. lutka; 7. po; 9. Edo; 11. kri; 12. ped; 13. ata; 15. ost; 17. omotica; 19. že; 21. ja; 22. enota; 23. ajdov; 24. to; 26. ko; 27. vsebina; 29. kot; 30. ali; 32. laz; 33. čas; 35. trg; 37. en; 38. bezeg; 39. ha. — Navpično: 1. me; 2. Ida; 4. uk; 5. trata; 6. ki; 7. pet; 8. od; 10. Oto; 12. psa; 14. ametist; 15. ocejena; 16. ožeti; 18. javor; 20. eno; 21. jok; 25. obraz; 27. voz; 28. alt; 29. kan; 31. irh; 32. le; 33. če; 34. se; 36. ga.

Rešitev so poslali: Lidija Čušin, Jože Grilj, Sestre v Slomškovem domu, Vinko Jager, Marija Pfajfer, Erica Frankin, Francka Anžin in Marija Špilar, Silvo Kristan, Marija Oppelt, L. Dekleva, Tomaž Sušnik, Ivanka Kreml, Yelka Kutin, Leon Klemen, Anica Buchgraber, Irma Ipavec, Slavko Koprivnik, Tone Knaus. Zreb je tokrat izbral za nagrado ime: Yelka Kutin.

Če Vas pot pripelje v Gippsland
— na The Ninety Mile Beach in v
The Lakes National Park: lastnik

LOCH SPORT BAKERY in COFFEE SHOP

je Vaš rojak, ki Vam bo po domače
in po zmerni ceni postregel.

Priporočata se: MIHAEL ERJAVEC,
2662 National Park Road,
LOCH SPORT, Vic. 3851

Tel.: (051) 46 0466

E. Z. OFFICE MACHINES Pty. Ltd.

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev
se melbournskim Slovencem priporoča
za prodajo novih in starih pisalnih,
računskih in podobnih strojev vseh znamk.
Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke ČZŠ,
ki jih Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

1475 Centre Road, CLAYTON, Vic. 3168
Telefon: 544 8466

in je dar v tuji valuti iz zdomstva zelo dobrodošel. Je tudi moralna pomoč domačinom, da tudi v tujini niso pozabljene težave župnije, kjer smo bili rojeni in smo preživeli svojo mladost. Še enkrat: vsem darovalcem iskrena zahvala.

Uredništvu prilagam tudi že zelo staro dopisnico, ki predstavlja Postojno pred dvanajstim stoletjem. Morda bi jo lahko dali v "Misli", potem pa bi jo vsekakor rada nazaj, ker mi je drag spomin. (Žal je premalo izrazita in bi bila v tisku prečna ter malo vidna. - Za ponudbo pa vseeno lepa hvala. — Op. ur.)

Lepo vas in vse bralce "Misli" pozdravlja Josipa Kunek in družina

"No, vidite, danes pa že bolje kašljate . . ."

"Seveda, doktor, saj sem celo noč treniral!"

* * *

"Kakšen bedak sem bil, da sem se poročil s teboj!"

"Vem, a jaz sem bila takrat tako zaljubljena vate,
da tega nisem opazila."

Urarsko in zlatarsko podjetje

Alexander

WATCHMAKER and JEWELLER
190 Church Street (vogal Macquarie St.)
Parramatta, N. S. W.
Telefon 633 1384

vam nudi 10% popusta pri vsakem nakupu, 20% pa na
vsa popravila ur in zlatnine ter šest mesecev garancije.
Engraviranje imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND
MADE IN OUR OWN WORKROOM.

Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte
o ugodnih pogojih. — Priporočata se

E. & C. ROBNIK

BESEDNI LIK

(Ivanka Žabkar)

V vsako vrsto prideta po dve besedi. Mastno zarisani koti povedo pri vrstah z liho številko (1, 3, . . .), kje se leva vstavljena beseda konča, prvi vrstah s sodo številko (2, 4, . . .) pa, kje se desna vstavljena beseda prične. Je pa zadnja črka leve besede v vsaki vrsti obenem prva črka desne besede.

Leva stran: 1. umetna vodna pot; 2. eden evangelistov; 3. eden nadangelov; 4. velika količina vode; 5. boljše vrsta hišnega poda; 6. mesec v letu; 7. del moškega oblačila (množina); 8. mesec v letu; 9. vrsta drevesnega sadja; 10. v teku tekočega leta; 11. vrsta tiskane besede (množina); 12. močni živalski zob.

Desna stran: 1. naravni tok vode; 2. potomci staršev; 3. vodno prevozno sredstvo; 4. moško ime; 5. vrsta naravne živinske prehrane; 6. eden simbolov za Odrešenika; 7. učinek, posledica (tujka); 8. gozdni (tudi vrtni) sadež; 9. žensko ime (pomanjševalnica); 10. žena bližnjega stanovalca; 11. dežela, ki je sprejela božjega Begunca; 12. slovenska narodna cvetlica.

Ako si našel in vstavil pravilne besede, boš dobil iz črk v kvadratih z mastno zarisanim kotom – branih cik-cak od vrha navzdol – imeni dveh letnih dob.

Rešitev pošljite do 7. junija na uredništvo!

“Marjanca, ali veš, kaj se zgodi z deklicami, ki nočejo jesti?”

“Vem, mami! Ostanajo vitke, postanejo fotomodeli in zaslužijo veliko denarja.”

* * *

“Kaj ti nisem naročila, da pazi, kdaj bo mleko vzkipelelo?” očita žena možu.

“Saj sem pazil, dragica! Točno ob desetih in dvajset minut . . .”

* * *

“Natakár, ali pri vas sploh kdaj menjate namizne prte?”

“Oprostite, ne mogel bi vam povedati. Sem šele dva meseca tukaj . . .”

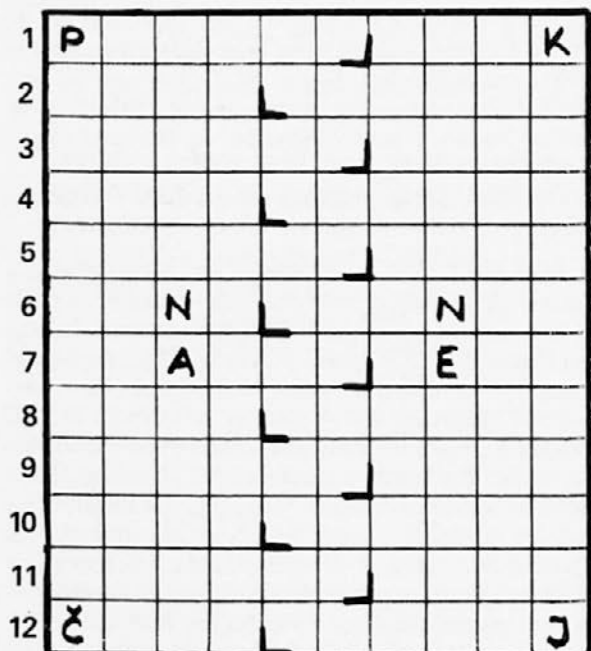
HEIDELBERG CABINETS PTY. LTD.

FRANK ARNUŠ

Priporočamo se melbournskim rojakom za izdelavo kuhinjskih omar in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074
(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263
A.H. : 459 7275

DAJMO SI DUŠKA:

SMEH JE ZASTONJ! – pravijo doma

+ Ali ni škoda, da imajo vse denarne ustanove dobro razvito in razvejano propagando o veliki prednosti dinarskega varčevanja, ljudem pa gre pri tem na krmežljav nasmeh?

+ Od navdušenja so ga nosili na rokah, potem jih je pa zajahal.

+ “Ali veš, da sta bila Adam in Eva jugoslovanska državljanca?” – “Kaj ne poveš! Pa to lahko dokažeš?” – “Čisto lahko. Nista posedovala lastnega doma, niti nista imela obleke, niti kaj jesti razen jabolk; pri vsem tem pa sta bila še prepričana, da sta v raj.”

+ Največ govorijo ljudje, ki sproti pozabljajo, kaj so pravzaprav hoteli povedati.

+ Sodnik je prišel iz sodne dvorane na hodnik in se na ves glas smejal. Znanec ga je vprašal, zakaj se smeje. “Pravkar sem slišal najboljšo smešnico v življenju,” mu odgovori sodnik. – “Še meni jo povej!” – Tega pa ne smem, ker sem tistemu, ki jo je povedal, naložil pol leta zapora.”

+ Socialne razlike v socializmu razbijajo enoličnost.

+ Jedli so svinjske, telečje in goveje jezike, le pri slovenskem so naleteli na kost.

+ Če vzame oblast v zakup pravico, je narod tepen. Če vzame v zakup še resnico, je narod mrtev.

MATI, DOMOVINA, BOG – Pesmi Ludvika Ceglarja. Cena 2.– dol.
TRENUTKI MOLKA – Misli za vsak dan napisal Franc Sodja CM, Argentina. – Cena vezani knjigi 4.– dol, broširani 3.– dolarje.

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE v prikupni žepni izdaji. Z opombami in kratko razlago težko razumljivih mest. – Cena 6.– dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika s 305 stranmi. Cena 5.–dol.

HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika, z dodatkom stalnih mašnih in drugih molitev. Cena je 5.– dolarjev. Ista pesmarica v skrajšani obliki stane 2.– dolarja.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtno spise Tomaža Kempčana. – Cena 5.– dolarjev.

SHEPHERD OF THE WILDERNESS – Angleški življenjepis misijonarja Baraga v žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. Cena 2.– dol.

DREAM VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center, USA. Cena 11.– dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kobal. – Cena 8.– dol.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N.S.W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišljanja o komunizmu. Cena 6.–dol.

KRAŠKI IZLIVI – Pesmi Marcele Bole, Melbourne. Cena 7.– dol.

ISKANJE – Pesmi Petra Košaka, Melbourne. Cena 3.– dolarje.

CVET LJUBEZNI – Pesmi Ivana Lapuha, Melbourne. Cena 4.– dol.

Imamo še več knjig našega matičnega, zamejskega in zdomskega trga.

CELOVŠKE in GORIŠKE MOHORJEVE KNJIGE za leto 1985 so končno dospele in so na razpolago bralcem.

CELOVŠKIH je letos pet: Izlet v veselje (M. Osojnik), Čar letnih časov (Dr. P. Zablatnik), Jezus v času (Potovanje po Palestini P. Zidarja), Koledar 1985 in mladinska Betlehemska zvezda zavije s svoje poti (M. Kulik – A. Kaufman). Cena letošnje zbirke je 17.– dolarjev.

GORIŠKE mohorjevke so kot običajno štiri: Blagovestnika Slovenov (zgodovinska povest Zore Piščanc), Melodija (črtice Saše Martelanca), Primorski slovenski biografski leksikon (10. snopič) in seveda Koledar 1985 pestre vsebine. Cena goriške zbirke je 18.– dol.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s pristrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666
(vse ure)

Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje. Ali pa nas pokličite po telefonu in PRIDEMO NA VAŠ DOM, če je tako ugodnejše!

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja
(pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste . . .)

VAM JE NA USLUGO

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure!)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano
in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

PARI, KI NAČRTUJETE POROČNO POTOVANJE, STOPITE V ZVEZO Z NAMI!
UREJAMO TUDI POTOVANJA PO AVSTRALIJI, V NOVO ZELANDIJO,
BALI, SINGAPUR, HONGKONG,
ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIŠKE, KANADO
TER SEVEDA KAMOR KOLI V EVROPO IN NA VSE STRANI SVETA.

Ne pozabite ime **ERIC IVAN GREGORICH!**
Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

Edini letni skupinski polet SYDNEY — MELBOURNE — LJUBLJANA
V mesecu juniju bo zelo ugodna ekonomska prilika za obisk lepe rodne domovine.
Obrnite se na nas za podrobnejša pojasnila!

